

NEA HUND

Desember 2011 - Årgang 29

En hundeklubb for
trivsel og glede!

HOINNDAGAN I SELBU

Hund er glede!

STBK - styret 2011

Leder	Stig Meier Berg	926 03 856
Nestleder	Berit Storhaug	916 12 174
Sekretær	Monica Skauby	
Fung. kasserer	Stig Meier Berg	926 03 856
Styremedlem	Kristin Kolåseter	990 18 090
Varamedlem	Kjersti Zahl	926 00 888

Brukshundkomite

Leder	Berit Storhaug	916 12 174
	Else May Engen	995 72 960
	Gustaf Spets	980 29 598
	Kjersti Zahl	926 00 888
	Kjetil Aa	456 19 817
Vara	Bente Haarstad	950 66 484

Blodsporkomite

Leder	Kristin Kolåseter	990 18 090
	Wenche R. Krogstad	936 63 656
	Geir Kojedal	415 61 478
	Dina Arnevik	930 53 397
	Terje Kulsetås	911 71 194
Vara	Tove Kaspersen	926 82 601

Redaksjon

Leder	Stig Meier Berg	926 03 856
	Wenche R. Krogstad	936 63 656
	Borghild Birkenes	971 22 599
	Tone G. Larsen	957 72 778
Revisor	Ivar S. Hanem	73 81 78 32
Vara	Frode Langseth	73 81 99 35

Valgkomite

Leder	Kari Krogstad	911 22 633
	Ingeborg Borseth	934 41 326
	Aina Mæhla	917 45 996
Vara	Anne Langerud	416 87 393

Medlemskap i STBK

Kontingent pr. kalenderår

Hovedmedlem	kr 175,-
Familiemedlem	kr 50,-
Grunnkontingent NKK	kr 140,-

Grunnkontingenten til NKK kommer i tillegg til klubbens kontingent

Medlemskap i STBK betyr også medlemskap i NKK og du får tilsendt Hundesport

Hovedmedlem i STBK får tilsendt NeaHund

Medlemskapet opphører ved skriftlig utmeldelse innen 31.12. inneværende år

Klubbens bankgirokonto
4285 07 90234

Klubbens adresse
STBK, Postboks 21, 7581 Selbu

Klubbens e-post: post@selbutbk.org
Klubbens hjemmeside: www.selbutbk.org

Medlemsblad for
Selbu Trekk- og Brukshundklubb
Utkommer 1 gang pr år

Redaktører

Wenche Randi Krogstad
wenche.krogstad@selbunett.no

Borghild Birkenes
borghild@spaniel.no

Tone G. Larsen
tonegl2002@yahoo.no

Redigering og layout
Wenche R. Krogstad / Stig Meier Berg
Digitaltrykk: Det Grafiske Hus AS

Manusfrist 2012
20. oktober

Innhold i julenummeret

Lederen har ordet	3
Stbk på flyttefot	4
Valpetreff i Ausa 23. februar	5
Klubbens årsmøte 2011	6
Hoinndagan 2011 - lydighetsprøve 30. april	7
Never go faster than your guardian angel can fly	11
Maikurs i blodspor	13
Vegas sporhund	16
Maikurs 2 i blodspor - 20.-22. mai	17
Figurantkurs - noe for deg?	19
Selbuprøven 2011	20
Vinner av Selbuprøven 2011 & laftet hundehus	22
NM i blodspor 2011 med 1/3 av delt. fra STBK	22
Norsk Kennel Klubs utstilling - 2.-3. juli	23
Ungt team i samspill og søk	24
Variert sporttrening i 2011	28
KM blodspor 13. august	29
Fra kurs til prøve	31
Ekstra blodsporkurs 26.-28. august	33
MH - 15. mai	35
Ottos vei til NM i blodspor	36
På pallen i NM blodspår	38
MH - 18. september	40
Valpene blir store	42
KM i bruksspor	44
Valpekurs	46
Valpelek.....	48
Grunnkurs lydighet	49
Ekstrem-sport - spor i blinde	50
Ting går ikke alltid som planlagt	52
De beste resultatene for Kennel Winton 2011	53
To gode venner	53
Ausa - klubbens framtidige ELDORADO	54
2011 - Ett fantastisk år for kennel Inlicio	58
Innlæring av "slipp-kommandoen"	59

Forsidebilde

Odin leker seg i Selbusjøen
Eier & fotograf Christina Moe

Lederen har ordet!

Så godt å ha en plan.....

Noe planer strekker seg over 30 år(!) - andre begrenser seg til hvordan man best mulig skal gjøre valpen godt rustet til å takle voksenlivet som familiemedlem og samarbeidspartner - både på hobby- og yrkesmessig plan.

Våren 1983 arrangerte STBK sitt første sporkurs i Ausa (se egen artikkel). Der deltok Ingfrid Viken med sin boarder collie. Hun hadde også med seg sin datter Gunn Anita. Lite visste vi da at klubben, nesten 30 år senere, skulle inngå en leieavtale på 10 år med Gunn Anita Viken for nettopp denne eiendommen i Ausa. Ting tar som kjent tid, men nå føler jeg ihvertfall jeg at "ringen er sluttet".

Etter 14 dugnader og besøk av tunge maskiner ligger nå alt til rette for at 2 store områder kan såes inn i løpet av våren 2012. Da starter også arbeidet med å få på plass oppholdsrom, WC, strøm, lyskastere og gjerder. Klubbens framtidige arrangement- og treningsområde begynner mao å ta form.

Lokalene på Moslet verksted brukes nå til både trening, kurs og lagring av klubbens utstyr. Svært godt å ha når vinteren siger på etter hvert. Kaffe og vafler setter også en spiss på onsdagstreninga. Da går praten livlig om det meste innen hund og hobby.

Selv har jeg vært så heldig å bli den lykkelige eier av en springer spaniel valp fra kennel Winton. I utgangspunktet en hund fra jaktlinjer med stor motor og arbeidslyst..... Det stemmer ;-). Akkurat nå ligger hun "på lading" før neste periode med våken tilstand. Planen med valpen "Mia" har både et langt og et kort perspektiv. Langt - både fordi jeg er svært glad for å ha samlet mine egne hundeerfaringer fra tidlig på 70-tallet, som jeg støtter meg til når det gjelder aktivisering og mål for hvordan hun skal framstå som voksent individ. Det blir nesten som å oppdra egne barn igjen. Det korte perspektivet går på en begrenset valpeperiode. Denne tida kommer aldri tilbake. Innlæring av grunnleggende ferdigheter, trygghet i forhold til miljø, folk, andre hunder og dyr er ting jeg legger vekt på hver eneste dag. Jeg vet av erfaring at det er bedre å forebygge enn å reparere.

Selv om min personlige fallhøyde er stor, gleder jeg meg stort til å se hva som bor i denne valpen. Hun er jo tross alt født med et sett gener arvet fra både utstillings- og workinglinjer. Hvordan jeg som hundeeier kan styre både temperament, utholdenhet og ferdigheter, slik at Mia kommer til å bli et individ som både skal trives og fungere som en arbeidende hund i samfunnet - det blir min personlige utfordring i 2012.

På tampen av året

er det alltid moro å se litt tilbake på året som nå har begynt på nedtellinga. Flere av klubbens medlemmer har gjort det skarpt både innen utstillinger i inn- og utland, blodsporkonkurranser, bruks og lydighet. Andre har oppnådd kravene til ettersøkshunder - eller gjennomført MH-tester.

Mange av medlemmenes opplevelser i stort og smått kan du lese om i denne versjonen av NeaHund. Takk til alle de som har bidratt med tekst og bilder. Uten dere blir det nemlig ikke noe medlemsblad!

Grunnlaget for "heder og ære" er gjerne at både hund og eier har et fundament bygd på kurs og opplæring. STBK har også i år gjennomført et stort antall kurs - til tross for manglende kurslokaler i mesteparten av vintersesongen.

Det er nok ingen hemmelighet at de fleste av klubbens medlemmer kun har hund som turkamerat og familiemedlem - og ser ut til å trives svært bra med det. Både gammel og ny forskning viser at hundehold faktisk bidrar svært positivt til vår fysiske og psykiske helse. Nå benyttes også hunder som "lesehjelp" for barn med lesevansker. Når barna leser for hunden forsvinner mange av sperrene som barna har i forhold til problemer som skyldes manglende leseferdigheter. Hva blir det neste?

I 2012

skal STBK markere sitt 30-års jubileum. Hva dette vil medføre i praksis vil styret komme tilbake til i løpet av våren. En ting er ihvertfall sikkert. Hoinndagan 2012 vil bli bli både "større og bedre" - ganske enkelt en jublant verdig.

God Jul & Godt Nytt År ønskes alle!
Stig, Mia og Machiko

STBK på flyttefot

Tekst - Stig Meier Berg / foto - Wenche R. Krogstad

Etter 10 år i kjelleren på Selbutunet golfpark var det på tide å ta et steg videre. Leieforholdet opphørte, da de nye eierne av Selbutunet hadde andre planer for kjelleren - så da var det bare å slå til da Kolbjørn Uthus la ned drifta av verkstedet på Mosletta.

Det tok ikke lang tid å forhandle fram en god leieavtale for begge parter og da var det bare det praktiske som sto igjen - nemlig selve flyttinga.

På 24 timers varsel - midt i julestria - møtte 10 personer med hengere og biler med stort lagerrom til årets kjappeste dugnad. Mindre enn 2 timer tok det fra de gamle klubblokalene var tømt og ting og tang var på plass på tidligere Moslett verksted.

I løpet av de første månedene ordnet Kolbjørn med ny heveport med dør og en hensiktsmessig deling av verkstedlokalene.

Nå - nesten 1 år senere kan vi vel si at vi har "bodd oss til". Kurslokalet med bord og behagelige stoler er allerede benyttet på flere kurs. Treningslokalet har blitt lyst og trivelig med maling og matter på gulvet.

Klubbens lagerrom med 2 fryserer for blod og skanker, garderobeskap for lagring og hyller fra gulv til tak er også fylt opp. En viss orden og system er nok nødvendig for å slippe å lete igjennom alt for å finne det man leter etter - men det går seg vel til.

På Selbutunet hadde klubben tilgang til fantastiske treningsområder utendørs, men slik er det av ulike årsaker ikke omkring verkstedet. Da ble det ekstra hyggelig at klubbens årsmøte enstemmig godkjente en 10-års leieavtale om et nesten 40 da stort skogsområde i Ausa.

Jan Nilsen og Nils Rønning sørger for at klubbens kullgrill kommer vel i hus.

Kaos og sprettkulde hørte liksom sammen denne dagen, men etter hvert kom alt på plass.

Valpetreff i Ausa 23. februar

Tekst - Stig Meier Berg / foto - Wenche R. Krogstad

Lørdag 26. februar inviterte STBK igjen til valpetreff. Denne gangen med Kristin Kolåseter som ansvarlig. Fire valper av forskjellige raser og alder koste seg sammen på skareføret på åkeren uti Ausa. De to-bente telte 9 stk. med både stort og smått - og de hygget seg de også.

Dette var et av de siste rene valpetreffene i denne omgang. Valpetreffene viste seg å være svært ressurskrevende og det var ofte vanskelig å få medlemmene til å møte som klubbens representant på disse lørdagene.

Fom høsten 2011 blir derfor valpeeiere heller oppfordret til å møte på klubbens ukentlige onsdagstrening kl. 18:00 for sosialisering og trening.

Det ligger mye læring i at valper av forskjellige raser treffes og får anledning til å leke seg med hverandre.

Valper er GØY!

Klubbens årsmøte 2011

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Linda Lynum og Dina Arnevik (referent) følger med når Berit Storhaug går igjennom ei fylldig årsberetning fra styret. Leder Stig Meier Berg til høyre.

16 stemmeberettigede (18 til stede) fylte klubblokalet på Moslet verksted fredag 18. mars og årsmøtet ble gjennomført etter planen. Referat fra årsmøte ble sendt ut til medlemmene etter at det var godkjent og underskrevet.

Årsmøtet ble avrundet med pizza, kaffe og kake. Tradisjonen tro ble det også arrangert et formidabelt loddssalg med premier for både de på to og fire. Kr. 2 025,- er allerede plassert på klubbens konto.

Med American House "vegg i vegg" var det snart gjort å skaffe til veie lokal pizza til sultne årsmøtedeltakere.

Bildet lyver.....

Det er ikke slik at Gustaf (med ryggen til) har tenkt å legge innpå denne pizzaen helt alene, men godt var det nok uansett!

Hoinndagan 2011 - Lydighetsprøve 30. april

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Årets Hoinndaga begrenset seg til et lydighetsstevne på lørdag. På grunn av ekstra sein påske hadde 2 dobbeltutstillinger i Midt-Norge blitt forskjøvet til "vår" helg. Siden disse også inkluderte valper var det derfor ikke aktuelt for oss å arrangere valpeshow på søndag som vi pleier.

Men lydighetsprøvene lørdag med dommer Hans Arne Marthinussen fra Mo I Rana og konkurransелеder Roar

Holmen fra Kristiansund, ble meget vellykket. Værgudene var i godlune, Granlund idrettspark på Mosletta egnet seg utmerket til formålet og kvaliteten på ekvipasjene som var i ilden var høy – og sistnevnte gledet særlig dommeren.

Ingeborg (Lita) Borseth var ringsekretær, Trine Brændmo var skriver og Berit Storhaug var prøveleder og ansvarlig for arrangementet.

F.v. Nina Skjølberg, Annica Vestman og Hege Vangen. Bak dommer Hans Arne Marthinussen

Resultater - Klasse I (10 påmeldt)

Nr 1 m/ 193 p = 1. pr

Kat.nr. 6 - Skåtfjellets Azhti-Max (vorstehhund korthår)
Annica Vestman (eier Jørn Krogstad, Melhus)

Nr 2 m/ 192 p = 1. pr

Kat.nr. 4 - Nordsand's Lara Croft (jack russel)
Nina Skjølberg, Trondheim

Nr 3 m/ 188,5 p = 1. pr

Kat.nr. 2 – Vårvindens Frozen Mersey (golden retr.)
Hege Vangen, Alvdal

Nr 4 m/ 175 p = 1. pr

Kat.nr. 9
Isumis Shiro Fuse Sho Kara Asagi (japansk spisshund)
Grethe M. Nykkelmo, Selbu (STBK)

Nr 5 m/ 174 p = 1. pr

Kat.nr. 8
Riesen Artic's Georgia On My Mind (riesenschnauzer)
Kari Saugen, Lundamo

Nr 6 m/ 156 p = 2. pr

Kat.nr. 3 – Taxameter Diezel (riezenschnauzer)
Elisabeth Parelius, Trondheim

Nr 7 m/ 142,5 p = 2. pr

Kat.nr. 5 – Bexmas Cæsar (boxer)
Berit Bartnes, Trondheim

Nr 8 m/ 125,5 p = 3. pr

Kat.nr. 1 – Heierås Killer (tervueren)
Line Garberg, Selbu

Kat.nr. 7 – Bexmas Happy (boxer)

Bente Røen, Malvik – brutt

Kat.nr 10 trukket

*F.v. Laila Annie Brose,
Linn Thevik, dommer
Hans Arne Marthinussen
og Geir Kojedal*

Resultater - Klasse II (6 påmeldt)

Nr 1 m/ 167 p = 1. pr

Kat.nr. 11
NUChNV-09-10 AD BH Chocolate-Wrestler (kelpie)
Linn Thevik, Stjørdal (STBK)

Nr 2 m/ 153,5 p = 2. pr

Kat.nr. 15
Gemdales Restless Randolph (collie korth.)
Laila Annie Brose, Klæbu

Nr 3 m/ 149,5 p = 2. pr

Kat.nr. 14
SEU(u)Ch Nina Ricci av Heliomar (toller)
Geir Kojedal, Trondheim (STBK)

Nr 4 m/ 118 p = 3. pr

Kat.nr. 16 – BH NUCh A-Te-Ell's Monsieur Zolo
(groenendael) Tron Haltvik, Molde

Kat.nr. 12 og 13 ikke møtt

*F.v. Hege Vangen, Eli
Ringseth, dommer Hans
Arne Marthinussen og
Rita Thobroe*

Resultater - Klasse III (4 påmeldt)

Nr 1 m/ 290,5 p = 1. pr

Kat.nr. 17 – Trollhovds Yakima (eurasier)
Rita Thobroe, Tr.heim

Nr 2 m/ 231 p = 2. pr

Kat.nr. 18 – Anfield (blanding) – Hege Vangen, Alvdal

Nr 2 m/ 231 p = 2. pr

Kat.nr. 19
NUCh Geminero's Hærleie Freia (dobermann)
Eli Ringseth, Steinkjer

Nr 4 m/ 222 p = 3. pr

Kat.nr. 20 – Max (bordercollie) – Marit Wang, Inderøy

F.v. Hilde-Brith Johnsen, dommer Hans Arne Marthinussen, Solfrid Buvik, Kristin Estenstad (bak) og Rita Thobroe

Resultater - Klasse Elite (9 påmeldt)

Nr 1 m/ 286 p = 1. pr og NLCh

Kat.nr. 25

BH Sæterskogens Nirrill Gulldusk (labrador)
Solfrid Buvik, Trondheim (STBK)

Nr 2 m/ 266,5 p = 1. pr og NLCh

Kat.nr. 29 – Heierås Hero (tervueren)

Hilde-Brith Johnsen, Inderøy

Nr 3 m/ 239,5 p = 2. pr

Kat.nr. 23 – Skogtrollets 10. Ble Air 1956

(austr. shepherd) Rita Thobroe, Trondheim

Nr 4 m/ 229,5 p = 2. pr

Kat.nr. 28

NUCh NV-08-09 Pihistens Amazing-Emma (kelpie)
Camilla Kvernberg, Molde

Nr 5 m/ 227,5 p = 2. pr

Kat.nr. 26 – BH Leonardas Driftige Nemi (malinois)

Anders Svare, Sparbu

Nr 6 m/ 214 p = 3. pr

Kat.nr. 21

NUCh Aussie Actions Red & Tan Lexi (kelpie)
Monika Kvernberg, Aureosen

Nr 7 m/ 201,5 p = 3. pr

Kat.nr. 27 – BH Lufaliva's Barchetta Toya (tervueren)

Tron Haltvik, Molde

Nr 8 m/ 200 p = 3. pr

Kat.nr. 22

NUCh SUCH IntUCh AD BH Limp-Bizkit (kelpie)
Linn Thevik, Stjørdal (STBK)

Nr 9 m/ 163,5 p

Kat.nr. 24 – Kariva's Galant (dvergschnauzer)

Kristin Estenstad,

Grethe Malvik Nykkelmo og hennes japanske spisshund Turte i klasse 1. Konkurransleder Roar Holmen til høyre.

*Linn Thevik med kelpien Spike
i klasse Elite*

Geir Kojedal og tollerens Ricci i klasse 2

*Vinneren av klasse Elite, Solfrid Buvik
og labradoren Nirrill Guldusk i aksjon*

Never go faster than your guardian angel can fly...

Tekst & foto Marit Dahlhaug

Det var en fredag i august. Jeg og min samboer Morten var invitert i bursdag til en venninde, og skulle være borte på kvelden. Det var en varm kveld, så vi lot verandadøren stå åpen slik at tolleren vår Midas kunne ligge ute på terrassen om han ville.

Vi bor i 3. etg i en blokk og har en liten terrasse med et tett gelender som er 150 cm høyt. Midas har vært der ute flere ganger, og aldri vist interesse for hva som er på andre siden.

Vi tok taxi til bursdagen siden vi skulle ta et par glass vin, og gledet oss til en hyggelig kveld med gode venner. I halv tolvtiden fikk Morten en telefon fra en av våre naboer. Hun lurte på om vi hadde en brun hund, og ville gi beskjed om at det lå en brun hund nede på gresset og bjeffet. Hun var redd hunder, og turde ikke å gå bort til han for å se om han var i orden.

Da han overbrakte beskjeden til meg etter å ha lagt på, ble han først anklaget for å servere en særdeles dårlig spøk. Jeg trodde ikke på han. Han bedyret at det var sant og at vi måtte ringe taxi for å komme oss raskest mulig hjem.

Panikken steg i meg

og jeg forstod at hadde Midas falt ned fra terrassen ville det ikke være stor sjanse for å redde han. Jeg ble helt hysterisk redd for han, og så han for meg ligge alene på gresset med brekte bein og forslått kropp. De minuttene fra jeg forstod hva som hadde skjedd og til vi kom oss hjem var helt uutholdelige. Jeg begynte å forberede meg mentalt på at vi kanskje måtte avlive han. Vi ringte veterinærvakten på vei hjem og bad han komme til kontoret og være der når vi kom med Midas.

Da vi kom frem fikk taxisjåføren beskjed om å vente på oss, så han kunne kjøre oss direkte til veterinæren. Vi visste ikke helt hvor han lå, men jeg løp ut på gresset og sa bare navnet hans lavt.. "Midas". Til min store glede og overraskelse kom han travende imot meg! Han var nok overlykkelig for å få hjelp, og for å se oss. Jeg gråt av glede når jeg så at han i alle fall så noenlunde hel ut, og tok han i fanget i taxien for å kjøre opp til veterinæren.

Veterinæren kom raskt

etter at vi var ankommet, og fikk undersøkt Midas. Han sjekket bein, øyne, munn og buk. Midas hadde et skrubbsår under haken og en tredepute som var delvis revet av. Det var bagateller i forhold til fallet han hadde vært igjennom. Han fikk gå rundt på veterinærkontoret, så vi kunne observere om han beveget seg normalt, og alt så fint ut. Veterinæren trodde ikke sine egne øyne, og hadde aldri opplevd at en hund hadde overlevd et slikt fall. Midas fikk en kortisonsprøyte, og beskjed om å være rolig en ukes tid, i tilfelle det oppstod indre blødninger.

Vi var så ubeskrivelig takknemlige for at det hadde gått så bra med han. Samtidig var jeg livredd for at han skulle få komplikasjoner, og den helgen ble han fulgt med argusøyne. Jeg sov lite og våknet ofte for å se om han pustet på natten. Han virket mørbanket, og litt andpusten, men ellers så vi ingen tegn til verken forhøyet temperatur eller indre blødninger.

På mandag ville jeg ta han med til min veterinær for å få han undersøkt

Marit og Midas

grundig, og eventuelt tatt røntgen av om de så noen tegn til brister eller brudd. De var også helt sjokkert over hva som hadde skjedd, og at det hadde tilsynelatende gått så bra med han. Han ble grundig undersøkt, og heller ikke vår faste veterinær fant noen skader på han.

Han hadde slått lufta ut av seg når han landet, og dermed hadde lungene blitt "trykt sammen". Dette hadde ført til at han hadde fått en luftlomme utenfor lungene, noe som gjorde at han hadde mindre lungekapasitet og dermed ble mer andpusten. Dette var noe som gikk seg til av seg selv etter en måneds tid.

Det var ikke til å tro

Midas hadde falt ned tre høye etasjer, landet i en kraftig hekk og klart seg nesten uten en skramme. Hekken har nok reddet han, men det kunne også gått motsatt vei ved at han kunne fått stikkskader av kvister

i busken. Han hadde en skytsengel som vokter han. Det var ikke hans tid enda, takk og lov!

Nå er han i helt fin form

og har restituert seg helt i både mørbankede muskler og forslåtte lunger etter fallet.

Jeg skal aldri mer ta sånne sjanser, og skal ta alle mulige forhåndsregler for at en slik ulykke ikke skal skje igjen.

For denne gutten har brukt opp flaksen sin, og vel så det!

Maikurs i blodspor

Tekst - Marit Dahlhaug / foto - Wenche R. Krogstad

Kristin og Otto fikk oppdraget med å gå "demosporet" på kurset - dvs. et spor som legges som et vanlig prøvespor i blodspor.

Deltakere fra venstre Tove Kaspersen, Frank Johansen, Kurt Kristiansen, Einar og Mary Evensen, Marit Dahlhaug og Bjørn Græsli.

Fredag 6. mai møttes vi for teori i klubbhuset på Moslet verksted. Wenche, som var instruktøren vår for helgen, gikk gjennom hundens lukteegenskaper og litt generelt om spor og ulike sportyper.

Vi var 6 deltakere med ulik erfaring og ulike ambisjoner med sporarbeidet. Det ble tidlig en lett og positiv stemning i gruppa, så vi så frem til en hyggelig helg med masse hundetrening.

På lørdag møttes vi ved klubbhuset halv ti. Da skulle turen gå opp til et skogsområde lenger opp hvor vi skulle jobbe med spor på lørdag. Vi startet med å la hundene som ikke har gått noe særlig spor før få gå slepespor med leke, med synspåvirkning. Dette var korte spor med sporoppsøk i starten. Alle hundene klarte seg utmerket, og syntes dette var stor stas.

Jeg gikk et fotspor med Midas, med leke og godis i enden. Da hadde vi "skrudd på nesene" til hundene, og vi kunne begynne å introdusere de for blodet og

skankene. Ikke alle hundene var like begeistret for dette, og var en smule skeptisk. Det var gøy å se hvor ulikt hundene jobbet. Noen av de uerfarne hundene var veldig skeptisk når de skulle gå blodsporet. Det var spennende og skummelt på en gang. Kroppsspråk og søk var veldig annerledes enn da de gikk slepespor med leke tidligere på dagen.

På planen på lørdag stod også tørrtrening på å legge blodspor (med vann), tørrtrening på lineføringen og et demospor med Kristin og Otto som gikk et konkurransespor som Wenche hadde lagt kvelden før.

Det var mye latter og rare syn da vi skulle tørrtrene på å bruke linen, og vi var hund for hverandre. Vi ble enige om at det var mye enklere å spore med en "hund" som varslet fra hvor det var vinkel og sårleie. Vi fikk noen aha opplevelser både i rollen som hund og fører.

Etter vi hadde lekt hund en stund var det tid for å se Otto og Kristin gå demospor. Der hadde vi også noen aha opplevelser i forhold til vitringen i medvind. Otto hadde et tapsarbeid, som det var veldig interessant å

se på. Man lærer veldig mye av å observere andre når de går spor!

Vi evaluerte dagen, hadde litt teori og var alle enige om at vi hadde hatt en fin og lærerik dag før vi dro hjem.

På søndag var planen å utfordre hundene mer ut ifra det utgangspunktet de hadde. Først skulle vi legge et rett blodspor til de hundene med minst erfaring. Til Midas la jeg et spor som var mer utfordrende for han enn jeg egentlig hadde tenkt da jeg la det. Han sleit litt med å forbinde vei med spor, og ville helst ut i marka for å finne spore der, men han slo på det etter hvert.

Alle hundene jobbet utrolig godt. Det er veldig spennende å se hvor ulikt rasene løser oppgaven de får, og individuelt hvordan de jobber. Hundene fikk utfordringer på det nivået de var, og samtlige av dem taklet oppgaven på egen hånd med tilstedeværelse av fører. Selv om spor er en aktivitet hvor hunden er hovedaktør, er det virkelig nødvendig med godt samarbeid og gjensidig tillit mellom hund og fører.

Da vi hadde gått alle de første sporene skulle vi ha litt teori mens vi ventet på at de neste sporene fikk luftet seg litt. Her skulle nybegynnerhundene gå et spor med to vinkler og et sårleie. Til Midas la jeg et 450m langt spor med avhopp, sårleier, vinkler og terrengskifte.

Alle hundene jobbet også her veldig godt. De hadde flotte tapsarbeid og løste oppgavene selv. Det at de får muligheten til å løse det selv fører til en bedre selvtillit hos dem, og det var tydelig at den økte gjennom helgen. Hundene fikk en mer selvsikker holdning i sporet, og haleføringen viste at de virkelig var fornøyde og konsentrert.

Da jeg gikk det siste sporet med Midas begynte han å bli litt sliten og varm. Likevel var han skikkelig ivrig på å komme i gang. Det var en del sidevind på myra, så han gikk litt utenfor sporkjernen. Han hadde et par tapsarbeider hvor det virker som han hele tiden vet hvor sporet er, men at han bare skal sjekke ut ting. Han jobber så iherdig og godt til tross for at han fikk to ganske

Bjørn og Koda: Shibaen Koda er ikke så gammel, men sporer med iver og stor konsentrasjon.

Tila og Einar: Petit basset griffon vendeen Tila er veldig ivrig for å komme i gang med sporinga, men må vente til matfar Einar er ferdig med påselinga.

utfordrende spor i dag. På slutten av sporet fikk jeg nesten litt dårlig samvittighet for at jeg hadde gjort det så vanskelig for han. Midas derimot var kjempefornøyd og jobbet seg jevnt og trutt gjennom sporet. Og da han kom til sporslutt fikk han den beste belønningen av alle, nemlig skanken. Han bærer skanken så stolt tilbake,

og har økt selvtilliten et par hakk på jobben han har gjort.

Når vi var ferdige å gå sporene var både hunder og førere slitne. Alle var veldig godt fornøyd med hundenes innsats. Vi pratet litt rundt helgen, og hva vi bør jobbe med videre.

Alle deltakerne var superfornøyd med helgen, og takket Wenche for et godt kurs. Vi håper å få til en trening i juni, hvor vi kan få litt oppfølging og tips.

Midas skal starte sine første sporprøver i sommer, så for oss blir det målrettet trening fremover, og dette kurset var skikkelig lærerikt og motiverende for oss.

Tusen takk for en flott sporhelg!

Midas og Marit er ferdige med sporet og leker tilbake til bilen mens kursgjengen følger med.

Det deltok 2 shibaer på kurset og begge var meget spornøye. På bildet er det Balder som utreder sporet og Kurt som holder styr på lina.

Frank og Tinka (svart elghund) var en sikker sporhund og satte stor pris på å få leke med elgskanken ved sporslutt.

Tove og Rikke ved sporslutt etter vel gjennomført spring.

Vegas sporhund

Tekst & foto Linn Thevik

De som kjenner meg vet at jeg ikke er en bruksperson - Synes egentlig spor er ganske kjedelig. Det får jo mine hunder lide for. Men de blir desto gladere når de får gå spor da.

Som en ferietur dro vi (dvs Eline, Kenneth, Linn, Spike og Vegas) oppover til Mo i Rana (45 mil hver vei) for å stille i klasse C. Vegas har kanskje gått så mye som 10 spor i sitt liv, så det var ikke store forventninger vi dro oppover med. Et konkurranse-sporoppsøk hadde han aldri prøvd, så det var jeg veldig spent på!

Vegas får fortelle om helgen sin selv.

- Det var på torsdag jeg skjønnte at noe kom til å skje. Linn stresset ting ut og inn og i farten så jeg sporsela og lina ble pakket inn i en sekk. "JOHOO", jeg hadde en feeling av at jeg skulle i ilden. Fredagen kom Linn med en ny volvo vi skulle kjøre og jeg var spent!! Spike og jeg fikk sitte bak og det skulle bli såå stas, men vi glemte oss så alt for fort og sovnet. Kom fram midt på natta så vi for rett inn på hotellet og sovnet. Linn vekte oss grytidlig og kjørte oss på en helt fremmed hundeplass. Plutselig var vi i skogen og jeg skulle visst gå spor. Linn var skikkelig nervøs - det var lett å merke! Men jeg var ikke det ;-)

Jeg startet sporoppsøket med å tisse. Linn hadde glemt å luften meg siden tisseturen på morgenen og jeg hadde ventet i bilen i mange timer, så der sto jeg og tisset i nesten 1 minutt! Men da jeg var ferdig føyk jeg ut og fant sporet mitt. Vi fikk 8.5 på oppsøket.

På sporet var jeg drittgod for å si det selv. Var kjempesmart på meg og jeg fant alle pinnene. Det var sååå lett! - 10 på sporet :-)

Etterpå var det budføring. Linn ble helt forbauset over hvor langt jeg skulle springe. Jeg ble forbauset når de prøvde å skyte meg, men jeg gidde ikke bry meg. Det var sikkert bare en glipp, for det har vi ikke gjort på trening. På tilbaketuren prøvde de seg på skudd igjen, men jeg var allilt for kjapp til at de traff meg. Tullingene i nord! Karakteren ble 10.

På fellesdekk med skudd prøvde de seg igjen, men de lurer ikke en luring. Jeg lå så fint at jeg fikk 10 der også.

På lydigheten fikk jeg karakterene, 10, 9 og 8 - så vi fikk opprykk. Dvs Linn var fornøyd med meg.

Vi hadde en nydelig dag i byen, parken og hotellet. Jeg levde virkelig livet, helt til jeg ble vekt grytidlig igjen.

Startet dagen med fellesdekk med skudd. Dette kan jeg nå og atter en gang karakter 10.

Så lydighet midt på morgenen - karakter 10, 9,5, 9 og 8,5. Var mer sliten i dag kjente jeg. Så skulle vi ut på spor. Tenkte jeg skulle vise Linn hvordan et oppsøk skal gjøres og det fikk jeg 10 på ;-)

Sporet var jeg veldig flink på, men plutselig gikk jeg i en felle. ELG!!! OG JEG SOM ELSKER Å JAGE ELG!!! Fikk litt trøbbel der må jeg si. Valgets kvaler! Men da jeg hørte tonen til Linn, skjønnte jeg at vi tar elgen en annen dag. Det var så varmt også i dag så jeg slet, men jobbet på. Alle pinnene fant vi og det ble 10 på sporet.

Så var det budføring. Dommerne gledet seg, for de sa at budføringen min var den fineste de hadde sett. Alt startet bra, men da jeg skulle til å springe var plutselig Kenneth og Eline borte fra benken de satt på ved siden av oss!! Så jeg glemte faktisk budføringen og lette etter dem i steden. Tabbe av meg da! Da fikk vi 0.

Men vi fikk opprykk begge dager uansett. Det var godt og sette nesene hjemover etterpå. Home sweet home :-)

Heisen Vegas og matmor Linn

Maikurs 2 i blodspor - 20. - 22. mai

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Foran sitter Kristin med Otto. Bak f.v. Berit Storhaug, Christina Waardal, Oddbjørn Hongset, Linn Therese Larsen, Erik Holthe, (fam.medl.) Jorunn Morken og sønn av C. Waardal.

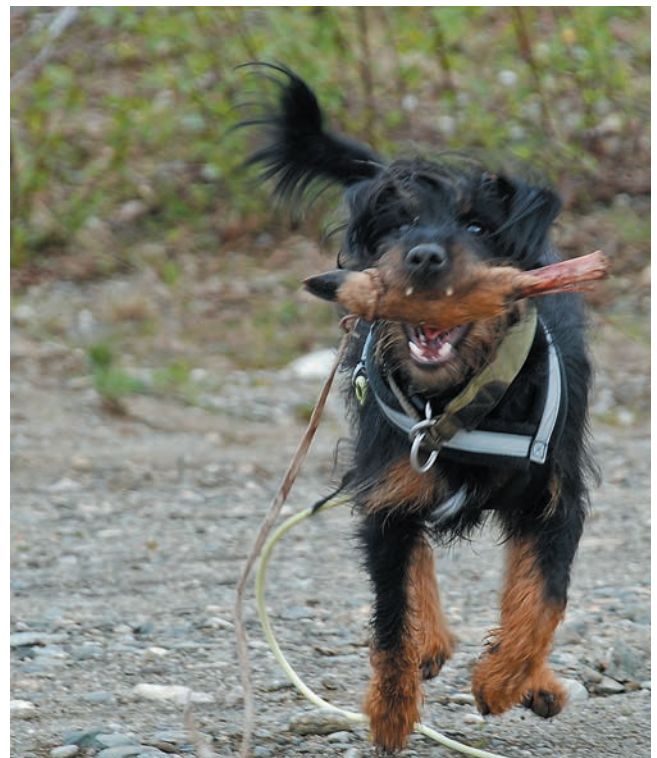
Vi hadde planlagt å sette opp 2 blodsporkurs i mai siden vi bare hadde en instruktør og dermed et maks deltakerantall på 6 hunder på hvert kurs. Fredag 20. mai var det tid for kurs nr 2 og 5 lydhøre hundeeiere møtte opp på kurslokalet vårt på Moslet verksted for å få noen timer med teoriundervisning av instruktør Wenche R. Krogstad.

Dagen etter ble det praksis og mer teori uti AUSA. Deltakerne fikk gå testspor med hundene, de fikk opplæring i å legge blodspor og tørrtrene på lineføring. Så fikk de være med å se et lærerikt demospør med Kristin Kolåseter og Otto – før vi avsluttet dagen med at alle fikk gå blodspor med egne hunder.

Søndag hadde vi tilhold oppe ved skytebanen i Øverbygda. Her startet alle med et ganske kort blodspor som repetisjon fra lørdag. Mens disse sporene luftet seg ble det lagt ut lengre spor med 2 vinkler som hundene skulle få gå etter noen timer. På de korte sporene så vi tydelig modning fra dagen før på samtlige, og det er hyggelig.

Det var heller ikke noe problem for noen å gå verken lengre spor eller vinkler, så dette lover veldig godt for framtidige resultater på prøver og ettersøk. Lykke til videre, alle sammen!

Hundene som deltok på dette kurset var av rasene tysk jaktterrier strihår, cocker spaniel, collie korthår, eng. springer spaniel og norsk elghund svart.

Tysk jaktterrier Arja til Oddbjørn Hongset var en ivrig sporhund og syntes skanken var stor stas.

Berit Storhaug og korthårscollie Jelly fikk et utfordrende spor lagt av Oddbjørn Hongset, men det var ikke noe problem for Jelly å løse oppgaven.

På bildet sitter cockeren Max med belønninga han fikk av matmor Jorunn Morken etter at han hadde gått langsporet sitt på søndag. Det er vel ikke så ofte man ser en cocker bruke grillpølse som "apportbukk" – dvs han spiste den ikke, men bar den pent tilbake til bilen.

Springer spaniel Santo har fint drag i lina og matmor Linn Therese Larsen sørger for at farten ikke blir for stor.

Christina Waardal er godt fornøyd og belønner sporarbeidet til sin sporhund, Zeiss, som er en svart elghund. - Zeiss er forøvrig godkjent ettersøkshund nå.

Figurantkurs - noe for deg?

Tekst & foto - Borghild Birkenes

Det høres kanskje halvveis mystisk ut; figurant... Hva er det egentlig? Det kommer helt an på i hvilken sammenheng det snakkes om. Jeg tenker på figurant for Karakertest (K-test), Mentalbeskrivelse Hund (MH) og Funksjonsanalyse (FA), la oss for enkelhets skyld kalle det mentaltester.

Alle disse mentaltestene baseres på at hund og eier skal gå gjennom en fastlagt løype, sammen med dommere, testleder og evt. tilskuere. Hunden testes på forskjellige ting; blant annet reaksjon på lyd og bevegelse; kjeledress som spretter opp, en mystisk person som leker, spøkelses, og lekelyst.

Det er testleder som styrer opplegget; forteller deltakeren hva som skal skje og hva de skal gjøre. Dommerne observerer og setter kryss i ruter på egne skjema ut i fra hundens reaksjon. Men det som får maskineriet til å gå som smurt, er

figurantene. De trekker i tau så kjeledressen spretter opp akkurat når den skal, de kler seg ut som spøkelses, og de skyter med pistol (fortrinnsvis med hørselsvern....). Jeg har utdannet meg til figurant gjennom STBK, og vil fortelle litt om hvordan det gikk til.

Kurset var intensivt over en helg, og Ola Valan var læremesteren. Vi fikk utdelt en perm med reglene og beskrivelsene for alle mentaltestene,

og deretter ble det grundig gjennomgått. Vi fikk gode muligheter til å stille spørsmål og lære masse om hva dommerne ser etter og hvordan de vurderer de forskjellige situasjonene.

Etterpå bar det ut i skogen hvor vi skulle trene på det praktiske. Det er veldig viktig at alle gjør ting så likt som mulig, sånn at hundene blir bedømt i de samme situasjonene.

Det er av stor betydning hvordan figurantene opptre, spesielt i visse momenter; det kan være avgjørende for hvordan hunden reagerer. Og siden dette er et avlsverktøy, sier det seg selv at det er uhyre viktig at hvert moment blir utført så likt som overhodet mulig, uavhengig av hvem som er figurant. Vi brukte derfor størstedelen av tiden på å terpe på hva vi skulle gjøre når og å samkjøre oss sånn at vi gjorde ting på mest mulig lik måte. Hvor mange ganger skal man banke med stokken på treet? Hvor mange sekunder skal man stå i ro før man beveger seg igjen? Hvor mange skritt skal man gå før man snur seg? Når skal man rykke i tauet? Hvor fort skal man løpe og hvor høyt må man snakke? Hva skal man lire ut av seg når man skal virke lokkende på en hund, uten å bruke navn eller kommandoer?

Man må ganske enkelt være litt skuespiller, og man kan ikke bry seg så hardt om hvordan man tar seg ut foran de andre - det viktigste er at man blir en god figurant som gjør ting riktig. Det å gi de andre deltakerne på kurset tilbakemeldinger på hvordan de gjorde ting, gjorde at man lærte mye selv også. Man ble mer bevisst på forskjellige ting, og la merke til nye ting man kanskje ikke tenkte på i utgangspunktet. Det ble mange morsomme situasjoner, og vi lo godt når vi skulle forsøke oss på å spille klovn.

Når vi hadde repetert til vi ble gule og blå og trodde at ting satt, skulle vi få prøve med hund. En hund som var ferdigtestet var demohund, og vi fikk i tur og orden bryne oss på å

holde i en tauleke mens det hang en hund i andre enden. Det var noe helt annet enn når vi hadde trent uten hund, så vi ble enda flere erfaringer rikere. Det viste seg også at vi plutselig fikk jernteppe når det kom en ny faktor inn i bildet, og det var fort gjort å glemme alt man hadde lært bare fordi det plutselig var en hund der. Mengdetrening var et stikkord...

Det som er spennende med å være figurant, er å få se så mange forskjellige hunder, og alle de forskjellige reaksjonene de kan ha på de forskjellige momentene. Det er ikke spesielt krevende å være figurant, men en viss fysisk form bør man jo helst ha. Det blir jo noen krumpring... Det viktigste er kanskje å kunne holde seg skjerpet og konsentrert over en så lang tid, reagere lynkjapt på signaler fra testleder og å huske rekkefølgen på ting man skal gjøre.

Forskjellige klubber organiserer mentaltestene og figurantene sine litt ulikt; noen ganger går man hele dager, andre ganger halve dager. Jeg har inntrykk av at de fleste er flinke til å være fleksible. Hvis man ikke har anledning en hel helg, trenger man heller ikke å gå både lørdag og søndag, selv om det ofte blir arrangert mentaltester to dager i slengen.

Det er veldig lærerikt å være figurant, og man plukker opp mye nyttig fra dommerne som gjerne deler sin kunnskap med nysgjerrige figuranter.

For kanskje har noen av oss en drøm om å bli dommer selv en vakker dag?

Selbuprøven 2011

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Deltakere, dommere og funksjonærer i skjønn forening før utmarsj på årets Selbuprøve i blodspor. Foto Helge Growe

Da fristen gikk ut hadde vi fått rekord- stor påmelding til årets Selbuprøve – hele 44 hunder ville gjerne delta. Vi hadde i utgangspunktet planlagt å ha 24 spor og dermed invitert 4 dommere, men med så stor interesse fant vi ut at vi måtte prøve å få med noen flere og var så heldig å få tak i en dommer til. Dermed ble hele sporterrenget tatt i bruk og vi fikk plass til 30 hunder.

Sporleggere ble rekvirert fra påmeldte medlemmer som hadde "sine" spor fra før pluss 2 som skulle prøve seg som kjentmann for første gang. I tillegg stilte fire medlemmer opp uten at de skulle delta med hund og la til sammen 12 spor, og dermed gikk sporleggerkabalene opp.

Været var vått både da vi la ut spor fredag og da sporene skulle gåes lørdag, men forholdene for sporing var perfekt og det vistes på resultatlista. De fleste som nullet hadde forstyrrelser fra vilt av ulikt slag.

Sola kom fram litt utpå dagen så deltakerne kunne kose seg med mat

og drikke ute på Grantun før premieutdelinga startet. Og som vanlig var det meget god stemning når sporfolket møtes til fredssommelig dyst.

På initiativ fra Terje Kulsetås i blodsporkomiteen inneholdt premiebordet i år en skikkelig overraskelse til Prøvevinner – et vakkert hundehus i laftet tømmer. Gjett om Siri Skjerve ble målløs da hun ble presentert for denne premien.

Nr 2 og 3 fikk ProPlan førpremier fra Natur-og Friluftshjelper'n.

Resultater Selbuprøven

Nr 1 og Prøvevinner

Siri Skjerve (STBK)
m/ NSVCh Mi-Mios Wig Wam (springer Tyr) – 1. pr m/ HP

Nr 2 - Henrik Jensen (STBK)

m/ NordVCh NUCh SU(u)Ch
Vildandens Humle af Tingcha
(toller Remus) – 1. pr m/ HP

Nr 3 – Anne Langerud (STBK) m/
NVCh Desperados Rigoletta (springer Poa) – 1. pr m/ HP

Med førstepremie (i katalogrekkefølge):

- Anne Langerud (STBK)
m/ NVCh Coco Lines Vanilla Dream
(springer Myrten)

- Wenche R. Krogstad (STBK)
m/ NVCh Tomboys Symphony For You
(cocker Pippi)

- Wenche R. Krogstad (STBK)
m/ Häljans Sydney Bristow
(cocker Malin)

- Hilde Kolstad (STBK)
m/ NSVCh NMB-06 Kahills Coco Chanel
(springer Tikila)

- Hilde Kolstad (STBK)
m/ NVCh Coco Lines Chocolate Fantasy
(springer Dina)

- Dag Hassel (STBK)
m/ NSVCh NordUCH Barecho Fly
Me To The Moon (springer Liza)

- Linda Lynum (STBK)
m/ Fjelltjønna's Arthursønn Ask
(flatcoat Ask)

- Vidar Sagmyr (STBK)
m/ NVCh Ingribakkens Luna
(springer Luna)

Fra venstre Henrik Jensen m/ Remus, Siri Skjerve m/ Tyr, Anne Langerud m/ Poa.

Bak f.v. dommerne Kristian Rolstad (NKK), Erik Jønland, Annar Sætnan, Børge Wahl og Magne Klokset.

- Kari Krogstad (STBK)
m/ Höglandos Heikke
(hvit gjeterhund Heikke)

- Tone Wagtskjold (fører)
m/ Little Millie Of Mada-Hiro
(dachs strihår Millie)

- Bente Storli (STBK)
m/ NVCh MI-Mios Remember Me
(springer Ull)

- Line Garberg
m/ Heierås Killer (tervueren Killer)

- Elin Setseng
m/ NUCh WW-10 NordV-10 Irvin V.
Oscarli (hollandsk gjeterh. Ivrig)

- Bodil Holm (STBK)
m/ NSVCh Debs Seashell
(springer Lotta)

Med 2. premie:
Bjørn Johnsen (STBK)
m/ Westaway Luck Of The Draw
(springer Lucky)

**Med 0 premie
(i katalogrekkefølge):**
- Dag Hassel (STBK)
m/ NSUCh Winton That's Me
(springer Zelina)

- Dina Arnevik (STBK)
m/ Fak's Mira (springer Mira)

- Kristin Kolåseter (STBK)
m/ NVCh Fagerkollens Otto
(basset fauve d bret. Otto)

- Anita Fløan (STBK)
m/ NUCh Skvå Jubilation
(dalmatiner Jubi)

Det hører kanskje med til skjeldenhetene at man burde hatt med tilhenger for å få med seg premiene hjem etter en sporprøve.....

- Terje Kulsetås (STBK)
m/ Scott (norsk elghund grå Scott)

- Marit Dahlheim (STBK)
m/ Tollerriccs Dancing Moonwalk
(toller Midas)

- Gisle Rimolsrønning
m/ Naveråsens DiKaro
(wachtelhund Karo)

- Anne Stokke (STBK)
m/ NSVCh Mi-Mios Prudence
(springer Lacris)

- Helge Growe
m/ NVCh Desperados Junior
(springer Junior)

- Karin Bardal
m/ NUCh Zednoras Tequila Sunrise
(golden Teila)

- Toralf Borseth (STBK)
m/ NUCh NV-09 Rabilargos Amaro
(spansk galgo Aiko)

- Helge Solberg m/ NSUCh NVCh
NordV-10 Ryslip Bob's Your Uncle
(w corgi Bobben)

Vinner av Selbuprøven 2011 & laftet hundehus

Tekst & foto - Siri Skjerve

Det utenkelige ble en virkelighet. Tyr (NSVCH Mi-Mio's Wig Wam) ble prøvens beste hund.

Loddtrekningen gav meg og Tyr et spor som Gustaf Spets hadde lagt og vi fikk dommer Erik Jønland, Det var et veldig bra spor med mye villtråkk og variert terreng, dvs alt fra villtråkk stier på kryss og tvers til lyng og kratt, og nedover og oppover bakker.

Tyr hadde dagen sin og sporet veldig bra. Elgen var i terrenget hvor vi gikk uten at vi fikk øyekontakt med den. Dommer Erik Jønland kjente på elgskiten og konstanterte at den var varm og "dampende".

Det første sjokket kom når prøvens beste hund ble ropt opp, og det var Tyr. Det å vinne Selbuprøven er veldig stort. Det neste store sjokket var gavepremien til prøvens beste hund, ett stort nydelig laftet hundehus laget av Terje Kulsetås. Jeg trodde ikke mine egne øyne, en helt utrolig fin gavepremie.

Tyr i sitt nye hundehus montert foran Trønderlåna i Stod.

Jeg bor heldigvis på en gård med stor plass på gårdstunet, så det å finne en fin plass til det nydelige hundehuset ble ikke noe problem. Nå står hundehuset foran trønderlåna med utsikt utover gården.

Takk til Terje Kulsetås som fikk ordnet med transport av hundehuset fra Selbu til Steinkjer.

Takk til Eiksenteret på Steinkjer som lånte ut boggihengeren slik at jeg fikk frakta huset fra Steinkjer til Stod.

NM i blodspor 2011 med 1/3 av delt. fra STBK!

Tekst - Wenche R. Krogstad

NM i blodspor 2011 gikk av stabelen på Ørskogfjellet lørdag 27. august. Arrangør i år var Norsk Retrieverklubb avd. Sunnmøre. 33 ekvipasjer hadde fått plass (av 67 påmeldte) – og hele 11 av disse er medlemmer i STBK, mao 1/3 av deltakerne.

Fem ekvipasjer fikk HP og gikk videre til finale, og en av dem var Johanna Järnegren m/ Jing (STBK). Resultatet ble en tredjeplass, slått av Inger Handegård (Gaupne) m/ springer NordVCh Desperados Rochelle (nr 2) og Roger Aure (Sykkylven) m/ labrador retriever NVCh SeVCh Bergsidas Kira (Norgesmester). Disse 2 måtte ha omkamp ved å gå dagens 3. spor for å finne

den endelige vinner av NM-blod 2011. Nr 4 ble Elin Setseng (Selbu) m/ hollandsk gjeterhund NVCh NordUCH Trontoppens Avita og nr 5 ble Hedda Næss (Kongsvinger) m/ springer spaniel NVCh Streamside's Emerging Buzzer.

Resultater for våre medlemmer

Johanna Järnegren m/ Jing (nova scotia duck tolling retr. NordVCh NordUCH Redadict Racing Rascal) – 1. pr m/ HP – nr 3

Med førstepremie:

- Dag Hassel m/ Liza (springer spaniel NSVCh NordUCH Barecho Fly Me To The Moon)
- Kari Krogstad m/ Aipo (hvit gjeterhund NUCH NVCh NMB-10 Aipo av White Rewyr)

- Lise K. Tromsdal m/ Tikila (springer spaniel NSVCh NMB-06 Kahills Coco Chanel)
- Vidar Sagmyr m/ Luna (springer spaniel NVCh Ingribakkens Luna)
- Henrik Jensen m/ Remus (nova scotia duck tolling retr. NordVCh NUCH SU(u) Ch Vildandens Humle af Tingcha)
- Anne Langerud m/ Poa (springer spaniel NVCh Desperados Rigoletta)
- Hilde Kolstad (Dina Arnevik) m/ Mira (springer spaniel Fak's Mira)

Med 0 premie:

- Kristin Kolåseter m/ Otto (basset fauve d bretagne NVCh Fagerkollen's Otto)
- Siri Skjerve m/ Frøya (golden retr. NVCh Markhyttens Dream O'Zilk)
- Hilde Kolstad m/ Wilma (springer spaniel NVCh Winton Dancing In The Moonlight)

Norsk Kennel Klub's utstilling - 2. - 3. juli

Tekst - Stig Meier Berg / foto - Wenche R. Krogstad

Etter et enstemmig vedtak på klubbens årsmøte tok STBK på seg ansvaret for alt som hadde med servering, grilling og kiosk å gjøre på NKK's internasjonale utstilling i Trondheim fra 2. - 3. juli. Dette innebar også bestilling av varer og utstyr, telt, rigging og dugnadsgjeng. STBK deltok i år for 3. gang på rad, men dette var det 2. året vi hadde salg og servering for utstillere og publikum.

Stor takk til medlemmer som gjorde dette mulig, noen stilte faktisk alle 3 dager - under kyndig ledelse av Kristin Kolåseter. Klubben bidro også med "skrivere" på selve utstillinga. Denne totale dugnadsinnsatsen førte til at en godtgjørelse i underkant av 30.000,- har kommet inn på klubbens konto.

Vi har nå funnet en organisering av salget av varm og kald drikke, vaffel, grillmat, is og sjokolade - som ser ut til å fungere svært bra.

Til tider kan det være svært travelt under taket i salgsteltet!

Ungt team i samspill og søk

Tekst & foto - Oppdretter-mor Mi-Mio (Bodil Holm)

Eirin Eidem Reinen (16) og Leah (17 mnd)

Før Leah kom i hus var det familiens Prince, en engelsk setter på 5 år, som fikk all aktivitet. Han lærte kunster, apportering og bl.a. å søke etter tapte bilnøkler i gresset.

Da Leah flyttet inn sommeren 2010 ble det fort system i treningen rundt henne. Eirin er veldig selvlært i fht å tilegne seg teori og å omsette beskrivelser til praksis! Hun hadde et høyt nivå på innlæringsmetodikken for nesearbeid allerede fra starten av. Det trenes både søk, lydighets-apport, bånd-/ og kontakttrening flere ganger ukentlig, og de har 1.pr på blodspor.

Leah har gjennomført Modul I og II, og er godt i gang med Modul III spesialsøk, i en gruppe på 7 ekvipasjer med ulike raser.

Hun får veiledning og treningsprogram fra kursleder Stig Meier Berg, og så er det opp til en selv å trene mellom samlingene for å få god nok framgang. Mørkesøk, søk i all slags vær, på ulike underlag og med varierte miljøkomponenter - det krever en del selvdisciplin, motivasjon og klare målsettinger for å komme seg ut og gjøre alt dette.

Eirin (som går media-linjen på videre-gående) filmer deler av egen trening for å få tilbakemeldinger på de søksoppgaver hun lager hjemme. Hun har interessert seg spesielt for ID-søk, selv om hun ennå ikke helt vet hva hun skal videre-utvikle det til. Det er jo mange muligheter videre.

Treningssamlingene omfatter 1 langhelg pr mnd og foregår rundt omkring i trøndelagsfylkene. I tillegg er det dag-/ og ettermiddags-samlinger. Det er mye å organisere i fht reise og overnatting når du ikke kjører bil selv, men det betyr at Leah får mye trening i å reise kollektivt.

Til venstre – en bane som består av 6 metall-bokser med perforerte lokk – det er viktig at de er nummererte så treneren husker hvor de ulike lukter er plassert for hver gang!! Dette noteres gjerne på en plakat ved enden av banen. Det har alt å si for riktig belønning og dermed innlæringen.

ID-spor betyr at hunden presenteres for en smeller. Det kan være en boks med lukt i eller et klesplagg fra den som har gått opp sporet, som på bildet til venstre.

Hunden skal søke opp sporstart selv (vi peker ikke på sporstart slik som i blodspor). Mye av treningen foregår utendørs med fotspor fra fører eller andre personer når man har treningspartnere tilgjengelig.

Det kan være personlige eiendeler eller godbiter underveis og / eller en figurant i slutten av sporet. Sporet markeres ofte med krittmerkede piler for å ha kontroll på hvordan hunden jobber.

Eirin forteller at det har vært veldig nyttig at Leah er antrukket i arbeidsdekket med inskripsjon i fht spesialsøk. Da skjønner forbipasserende at de holder på med seriøs trening og kommer ikke for å klappe "den fine hunden". Det er også lettere å spørre om tillatelse til å legge spor for eksempel i en barnehage, når andre skjønner at det ikke er en vanlig luftetur, jmfr bildene under.

Nøyaktig sporing oppå murkant som et moment i sporet. Vindretning, oppdrift og luktmolekylenes bevegelse forandrer seg ofte i nærheten av vegger, trapper og kanter, slik at hunden kan ha vansker med å løfte snuten og søke i ulike høyder, eller søke litt unna primærsporet.

Eirin har begynt å la Leah få lengre line og plass til å søke i tap og vise kontraindikasjoner/hvor hun ikke finner spor. Det viser hun bl.a. ved å riste seg, "ringe" og skifte retning.

Sporet som gåes her ble lagt ut mens det var folk i barnehagen. Det betyr at det både var mye gamle fot-tråkk og noen nye som overtråkket ID-spor.

I dette krysset jobbet Leah lenge før hun fant fotsporet som går mot trappehellingen. Asfalt som underlag er veldig vanskelig da luktmolekylene fester seg dårlig. Derfor vil gjerne hundene trekke mot gresskanten for å prøve å få tak i lukten. På asfalt legges det nå spor på ca 300 m på det lengste.

De fleste hundene som trener spor har gode egenskaper til å bruke snuten, men størst utfordring utgjør miljøfaktoren, å klare å konsentrere seg om spor i alle miljø – derfor trenes det mest i sentrumssoner med trafikk og støy, og ikke noe i skog.

Leah har vært i puberteten en stund og kan se spøkelser i det meste :-). Hun kan bli forstyrret av skilt og reklamefigurer m.m.,

men motivasjonen for å jobbe overgår som regel frykten for miljøet. Da de gikk asfaltspor og det plutselig brøt løs et tordenvær rett over dem, gikk hun videre med nesen i sporet og både sniffet og småbuffet, til litt humring fra de som gikk bak :-)

Leah trener dekkmarkering på hjemmelaget bane med gjenbruk av syltetøyglass (veldig underholdende å se live). Hun fikk inn dekkmarkeringene ganske fort, da hun fra før var trent på å følge håndbevegelser, og det ble naturlig å følge med hånden ned når belønningen kom mot boksen. Derfra ble hun bare raskere og raskere til å legge seg i dekkmarkering på rett lukt. Eirin prøver her å holde igjen belønningen litt, slik at Leah skal lære å "fryse" på boksen og ta lange inndragninger for å bedre kvaliteten på markeringen. Metodikken kan varieres ved å "fryse" på handa, på post-it-lapper osv.

Gjett om den som trener slik med hund lærer mye om "hvordan en hund lærer", hva en hund ikke forstår og hvordan progresjonen må være!

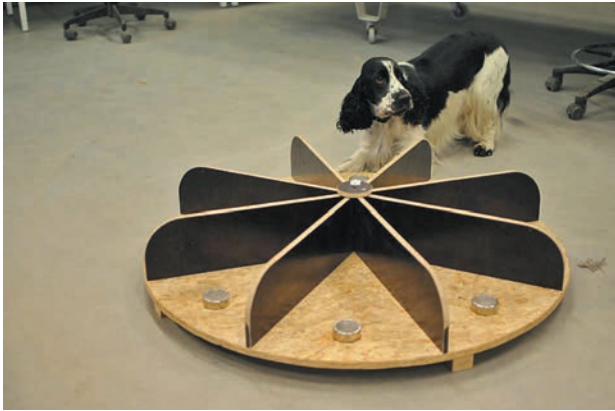
Det viste seg at Leah gjennom den første ID-lukten hadde lært å markere menneskelukt generelt. (ID-lukt samles ved at man putter bomullspads innom klærne i noen minutter og deretter putter dem i en ren plastpose med god lukking. Der kan de oppbevares lenge inntil de brukes).

Da Leah første gang fikk 2 bokser med hver sin ID-lukt plassert i samme bane, markerte hun begge like godt. Dvs at hun klart skilte ut menneskelukter fra andre distraksjonslukter, men hun hadde ikke skjønnet at hun skulle finne akkurat den menneskelukten som hun kjente i smelleren/presentasjonsboksen. Når hun så markerte riktig på en av ID-luktene og fikk belønning, trodde hun at det var den som gjaldt og husket den faktisk til neste dag! Hun fortsatte da å markere på denne ID'en, selv om hun ble introdusert for en annen lukt i smelleren. Leah skjønnte ikke intuitivt at det var opp i mot smellerne hun skulle matche en blant flere menneskelukter, det tok tid. Hun ble kjempefrustrert når ikke belønningen kom der hun forventet – hun pep, dekket, tilbød seg å ligge lenge på dekkmarkeringen, trykket snuten hardt ned i boksen, klorte på boksen, bet i den.

Etter 3-4 ukers trening er det nå sjelden at hun legger seg feil i fht å skille ut rett ID-lukt blant flere. Dette med ID-komponenten skal hun senere klare utendørs med for eksempel kryssende spor på bakken.

Kjøkkenet blir også brukt til å trene ID-søk med pads lagt i sprekker i skuffer og skapdører, som dere ser i bakgrunnen på bildet over. Leah har rask framgang i denne ID-øvelsen hjemme og hun kan nå sendes i søk og går over hele kjøkkenkroken. For å unngå at hun i starten gikk tilbake til gamle funn, måtte Eirin ta bort

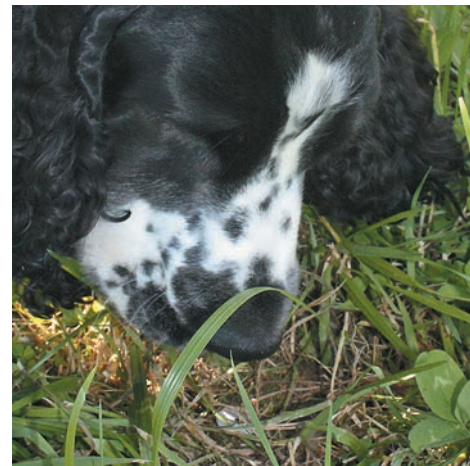

den padden som var markert. Da løsnet det fort at Leah fullførte en retning i søket. Det ser veldig stilig og effektivt ut.

For å øve på ulike søksmønster jobber Leah i en rondell med 8 bokser. Her har hun ikke kommet så langt som på banen, men trener foreløpig bare på å finne den ene boksen med ID-lukt. (OBS! Se red.anmerkning nederst på sida). Hun har nå lært seg å gå rundt mens fører står i ro, og hun dekkmarkerer på rett boks (bildet).

Det trenes også på at Leah skal starte søket fra ulike utgangspunkt i rommet, for å øke selvstendigheten og

Leah dekkmarkerer på kronestykke i sporet.

eget initiativ i søket. Hun settes i utgangsstilling "på plass" og "bli". Fører går fra henne før det kommanderes søk.

Leah har her gått fotspor med metallgjenstander med ID-lukt (påført ID-lukt av den som gikk opp sporet) og hun markerer ett av flere kronestykker i gresset. Eirin setter seg ned og forventer flere nesemakeringer på funnet (operant betinging), slik Leah markerer rett lukt på boksene.

Og ikke minst er det mye lek som belønning. Jeg har vært med og gått bak Eirin ved flere anledning (sporprøve, MH-test ++) og vært vitne til at prøveledere og dommere har rost henne for den måten hun fører og leker med Leah på. Lykke til videre! :-)

OBS

Etter at denne artikkelen ble skrevet er Leah blitt trent videre på rondell. På siste samling i november sniffet hun på smelleren og dekkmarkerte på rett boks - selv om det lå 7 forstyrrende ID-lukter i de andre boksene. (Red. anm.)

Variert sportrening i 2011

Tekst - Wenche R. Krogstad

Berit og Jelly

Hva gjør man når man er sugen på å komme i gang med sportreninga om våren og snøen ligger i marka? Man trener rundt travbanen og på Vikaengene. Her går Jelly bruksspor på stranda, men isteden for pinner har Berit satt ned golfpegger i sporet – og Jelly fant de fleste. Foto Wenche R. Krogstad

Linda og Era

Det er fremdeles tidlig vår og snø i marka. Linda har gått opp spor i sanda langs utløpet av Nea. For at det skal være maks med fert i sporet har Linda gått barfot da hun la det. - Hva ofrer man ikke for å få maks resultat av treninga? :-)
Foto Wenche R. Krogstad

Malin

31. juli møttes Berit, Linda, Anita og Wenche på Selbuskogen for å gå blodspor med sine 7 hunder. Her er det Malin som er godt i gang med sitt spor. Foto Anita Fløan

Anita og Jubi

Og her sporer Jubi med matmor Anita bak i lina.

Været var flott med sol fra blå himmel og vi hadde en meget hyggelig dag, selv om det endte opp med solbrente skuldre for flere av oss :-)
Foto Wenche R. Krogstad

KM blodspor 13. august

Tekst - Wenche R. Krogstad / foto - Stig Kolåseter

De 3 beste ekipasjene og dommerne, f.v. dommer Gunnar Bostad, Anne Langerud m/ Poa, dommer Arnstein Friberg, Kari Krogstad m/ Aipo, dommer Edvin Meistad, Wenche R. Krogstad m/ Malin og dommer Børge Kjesbu.

Årets klubbmesterskap i blodspor ble avviklet lørdag 13. august. Været var vakkert med sol, vind og passe temperatur. – En perfekt ramme rundt prøven.

Den største utfordringa på prøven denne gangen var ikke noe som går under definisjonen "vilt" på kritikkskjemaet, men som allikevel er vilt nok og utrolig fasinereende for mange av hundene; sporterrenget var nemlig godt befolket av lemen.

Opprinnelig var 18 medlemmer med 26 hunder påmeldt. Men på grunn av forskjellige uforutsette omstendigheter måtte flere trekke seg, så det stilte 15 personer og 21 hunder til start, med god spredning på raser: 10 eng. springer spaniel, 2 cocker spaniel, 2 flatcoated retriever, 2 hvite gjeterhunder, 1 basset fauve de bretagne, 1 petit basset griffon vendeen, 1 dalmatiner, 1 hollandsk gjeterhund og 1 dachs strihår.

Dommere på prøven var Arnstein Friberg (NKK-rep), Gunnar Bostad, Edvin Meistad og Børge Kjesbu.

Vi hadde oppfordret deltakerne til å stille opp som sporleggere for å gjøre klubbmesterskapet til en dugnad. Hele 11 tok utfordringa, hvorav 3 var helt ferske som sporleggere på blodsporprøve. I tillegg hadde vi 3 kjentmenn som ikke deltok med hund. – Takk for hjelpa, alle sammen!

Resultater - KM i blodspor

Nr 1 og Klubbmester

Kari Krogstad m/ NUCh NordV-10
NVCh NMB-10 Aipo av White Rewyr
(hvit gjeterhund Aipo) – 1. pr m/ HP

Nr 2 – Anne Langerud m/ NVCh Desperados Rigoletta (springer Poa) – 1. pr m/ HP

Nr 3 – Wenche R. Krogstad m/ Häljans Sydney Bristow (cocker Malin) – 1. pr m/ HP

Øvrige med 1. pr m/ HP:

Anne Langerud m/ NVCh CocoLines
Vanilla Dream (springer Myrten)

Kristin Kolåseter m/ NVCh Fagerkollens Otto (basset fauve de bretagne Otto)

Med førstepremie (i katalogrekkefølge):

Wenche R. Krogstad m/ NVCh Tomboys Symphony For You (cocker Pippi)

Linda Lynum m/ Fjelltjønns Arthursønn Ask (flatcoated retr. Ask)

Linda Lynum m/ Lysholtunets Maggie (flatcoated retr. Era)

Dag Hassel m/ NSVCh NordUCh Barecho Fly Me To The Moon (springer Liza)

Anita Fløan m/ NUCh Skvå Jubilation (dalmatiner Jubi)

Kari Krogstad (STBK) m/ Höglandos Heikke (hvit gjeterhund Heikke)

Med 2. premie:

Hilde Edvinsen Garberg m/ NUCH
JWW-10 Trontoppens Chicco
(hollender Chicco)

Med 3. premie:

Monica Holthe m/ NVCh Ingribakkens
Nova (springer Nova)

Med 0 premie:

Monica Holthe m/ Ingribakkens Lucia
(springer Lucia)

Vidar Sagmyr m/ NVCh Ingribakkens
Luna (springer Luna)

Vidar Sagmyr m/ NUCH FIJV-08 Winton
Moondance (springer Winton)

Kjersti Andresen m/ Madahiros Orlando
By Uppercut (dachs strihår Orlando)

Tove Horneman m/ NVCh Ingribakkens
Karmensita (springer Mossa)

Einar Evensen m/ Pp-Tila Tequila
Sunrise (petit basset griff. V. Tila)

Anne Stokke m/ NSVCh Mi-Mios
Prudence (springer Lacris)

Lillian Grønning m/ Picabos Whipped
Cream (springer Mira)

Klubbmester for 2010, Kristin Kolåseter, overrakte ei flott pute til Kari Krogstad, Klubbmester i blodspor 2011.

Spesialsøk

Din hund - designet for nesearbeid

Spesialsøk

er en fellesbetegnelse for ulike aktiviteter knyttet til bruk av hundens unike nese. Lær hunden å lete etter kantareller, råte, dyreblod - eller gå ID-spor - kort sagt det du selv har lyst til!

Åpne kurs fram til påske 2012

- ✓ Modul I - Intro-kurs spesialsøk 27. - 29. januar
- ✓ Modul I - Intro-kurs spesialsøk 24. - 26. februar
- ✓ Modul I - Intro-kurs spesialsøk 23. - 25. mars

Målgruppe

Hundeeiere som ønsker en positiv aktivisering av seg selv og sin hund.

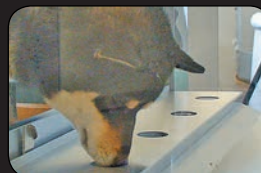
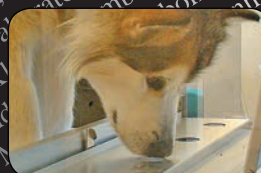
Kursgruppe

Maks 6 deltakere med hund.

Kurs og treningslokaler i 2012

Kursene gjennomføres i treningslokaler på Stjørdal
- utstyrt med treningsplattformer, -bane, -brett, rondell, tuber mm.

Alternative kurssteder i 2012 - Levanger, Molde, Hamar, Asker, Stavanger, Haugesund og Bergen. Ta kontakt!

Stig Meier Berg
Godkjent lærer i spesialsøk

Mobil: 926 03 856
e-post: stig.berg@selbunett.no

Fra kurs til prøve

Tekst - Anita Fløan / foto - Wenche R. Krogstad

Fortsettelsen følger.....

I 2009-utgaven av Nea-Hund skriver jeg mitt første innlegg om Jubi og vår vei inn i sporverden.

Hun var kun 9 ½ uke da hun var på sitt første blodsporkurs, og allerede da viste hun at dette var noe hun kunne. Jeg hadde litt problemer med og få tak i blod, så det ble lite blodspor, men vi trente litt annet sporarbeid også.

I 2010 fikk jeg lov å være sporlegger både under Selbuprøven og Klubbmesterskapet. Dette synes jeg var en smart måte og få føle på konkurranser på. Jeg lærte meg å legge et konkurransespor, og selv om jeg "bare" var sporlegger så fikk jeg virkelig kjenne på nervene der jeg gikk bak og bare ønsket at hunden som gikk mitt spor skulle klare jobben sin på best mulig måte!!

Etter dette følte jeg at jeg måtte sette meg mål for 2011. Nå var Jubi fylt to år, og utover våren la vi inn mange spor slik at vi kunne delta på to prøver i løpet av året. Siden jeg følte meg trygg i klubben valgte jeg å gå de to ordinære prøvene til STBK.

Først ut var Selbuprøven. Jeg var sporlegger på mitt "faste" spor, og skulle gå et annet med Jubi. Nervøsiteten lå tykk utenpå meg, men dette skulle vi gjøre! Vår dommer var Magne Klokset, og vi startet av gårde. Jubi tok den

første vinkelen slik hun aldri har tatt en vinkel før!! Jeg begynte og tro at vi kunne komme et stykke. Hun påviste blodgropa og vi kom til andre vinkel. Her var det ei elgseng like til siden, hun fikk sjekke ut, og så tok jeg henne noen meter tilbake. Der tok hun opp sporet og vinklet seg fint av gårde.

Og så stopper det seg opp i den tredje vinkelen. Jubi mister konsentrasjonen, og jeg har overhode ingen erfaring i hvordan jeg skal hjelpe henne, så her går vi i stå. Selv om jeg hadde ført henne på tvers av sporet klarte hun ikke å ta det opp. Så etter en stund hvor Jubi blir stående i beina mine og spise gress brytes vi av. Dommeren vil tilbake til bilen, og vi får derfor ikke gå til sporslutt. Jeg sitter igjen med en god følelse likevel. Hun gikk myyye bedre enn hva jeg hadde turt å håpe på, og det var jo egentlig ikke noe å være så nervøs for!

Jubi fikk noen spor utover sommeren, vi var også en tur i Selbu og trente på Selbuskogen. Det er alltid morsomt og få trene sammen med andre, for ellers trener jeg stort sett alltid alene. Det er også noe helt annet og gå et spor som en annen person

har lagt ut, enn og alltid vite hvor sporet går. Så var det klart for Klubbmesterskapet! Jeg trakk sporet til dommer Arnstein Friberg. Etter litt ventetid er det vår tur og vi må gå et stykke for å komme til sporstart. Jeg har fortalt dommeren at jeg er ferskis og litt vel mye nervøs. Han lar meg få god tid, og prater meg gjennom sporstart. Jubi løser godt ut, vi går over en haug og ned mot et vann. Her blir det en naturlig vinkel, og hun går ut i mer myrete område. Det kommer en ny vinkel, og her må hun jobbe litt. Nå føler jeg at jeg har litt mer trygghet i hennes måte og løse vinkler på, så jeg blir stående igjen like før vinkelen og lar henne jobbe i lang line. Hun ringer rundt, tar opp sporet og er veldig målrettet. Jeg blir med henne og vi følger en liten rygg oppover.

Nå blåser det litt, og plutselig skjærer Jubi ut til venstre og mot en stubbe. Her er det tydeligvis

et avrettingssted for lemen. Jubi mesker seg med gamle lik, og jeg får litt jernteppe. Hva gjør jeg nå?? Jeg tar henne med meg unna, litt bakover dit jeg mener hun hadde spor. Hun jobber på, men vil tilbake til stubben. Dommeren sier at jeg må la henne få lov, så får vi se hva som skjer. Jubi drar på, rett forbi stubben, og ned på ei myr. Her går vi oss rett på et levende lemen, og jeg er redd alt er over og ut. Jeg må tvinge opp munnen hennes, og hiver dyret et stykke unna. Jubi vil bare tilbake til lemenet. Her må jeg ha en liten pause og ser litt forvirret opp på dommeren. Hva gjør jeg nå?? Han ber meg puste litt, og gi ut litt line. Jubi begynner å jobbe, men jeg tror ikke hun sporer noe annet enn lemen. Likevel følger jeg henne opp på en ny rygg, og plutselig skjønner jeg at hun går blodspor.

Oppe på ei ny myr ser jeg et merkebånd og sier til dommeren at her har noen vært før oss. Han sier at den sikkert er gammel. (Nå viser det seg i ettertid at merkebåndet var sporleggeren sitt, Jubi gikk midt i sporkjernen hun!) Vi går videre og Jubi sporer kjempebra! Hun går rett forbi skanken, da den ligger litt til siden for sporet og bak en busk. Men jeg ser skanken, og stopper opp. Jubi ringer tilbake og tar den på overvær bare få sekunder etterpå.

Jeg tror egentlig ikke det er sant at vi har kommet oss gjennom og funnet skanken. Endelig er målet nådd!! Jeg har jo forstått det sånn at man får en premiegrad når man kommer seg gjennom.

Men denne helga er ikke bare blodsporkonkurranse. Jeg er også invitert i et bryllup, og må dra for å få med meg dette også. Jeg avtaler med Wenche at hun skal ta inn kritikken vår, og gi tilbakemelding på hva resultatet blir. Etter en ulidelig lang ettermiddag får jeg en tekstmelding om jeg sitter. ....Ja, det gjør jeg svarer jeg. "Du har fått 1.premie!!", står det i neste melding. Er det mulig??? Jepp, det var visst det!! *danse hurra-dans*

Jubi hadde fått fin kritikk av dommeren, med Meget Godt på alle punkter. Ikke så lenge etter prøven hadde dommeren skodd en hest til en venninne av meg. De hadde kommet inn på blodspor og Arnstein Friberg forteller uoppfordret at han nå også har dømt en dalmatiner fra Skatval. Venninna mi forteller at hun kjenner oss. Da sier han at det var veldig lærerikt og gå bak litt mer uvanlige raser, og at Jubi hadde imponert han i sporet. Slikt varmer jo et eierhjerter, man liker å høre skryt om sine egne.

Så i 2011 oppnådde vi faktisk alle mål vi hadde satt oss. Jeg hadde

som mål og få til to utstillingstiler på henne og starte i to blodsporkonkurranser. Vi skulle også ha revansj på klubbmesterskapet i bruksspor hvor vi i fjor endte som nummer 5.

Vi klarte både Norsk og Svensk Utstillingschampionat i løpet av noen måneder etter fylte to år. Vi kom oss til start i to blodsporkonkurranser, og fikk med oss en 1. premie som bonus. I KM bruksspor tok vi skikkelig revansj. Jubi plukket alle fem pinnene i første omgang, men misset en lærbit i andre omgang. Siden Era var suveren og plukket alle fikk vi en for meg knallbra 2.plass.

Jubi har hele livet vært en krevende hund, og jeg har jobbet så godt jeg har hatt mulighet til med henne. Likevel har hun et gemytt jeg ikke kan endre på, noe som gjør at hun ikke kan være sosial med andre hunder. Dette gjør at vi stort sett må trene alene. Vi får se hva framtiden bringer.

Jeg vil takke alle snille mennesker som har holdt ut med oss, og hjulpet oss med blodsportreningen, ingen nevnt, ingen glemt. Men uten dere hadde jeg aldri kommet til start!! Takk!

Ekstra blodsporkurs 26. - 28. august

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

F.v Kathrine og Tommy Bratteng m/ Bitten, Ida Vikaune m/ Alvin, Inger Marita Buljo m/ Tsogo, Line Kristiansen m/ Nada, Håvard Høyem m/ Theo og Nathalie Backe m/ Santos.

Etter å ha avholdt 2 helgakurs i blodspor i mai hadde vi fremdeles venteliste av folk som ønsket å være med på kurs hos oss. Undertegnede hadde ikke flere ledige helger før sommerferien, og etter juli var det også fylt opp med aktiviteter både i august og september med unntak av ei helg – den siste i august. Lørdag 27. var det NM i blodspor på Sunnmøre og min cocker Pippi var kvalifisert til å være med, men jeg valgte å sette opp et blodsporkurs den helga isteden. Det er utrolig givende og hyggelig å undervise nye sporekvipasjer, så det var ikke noe stort offer å stå over NM denne gangen.

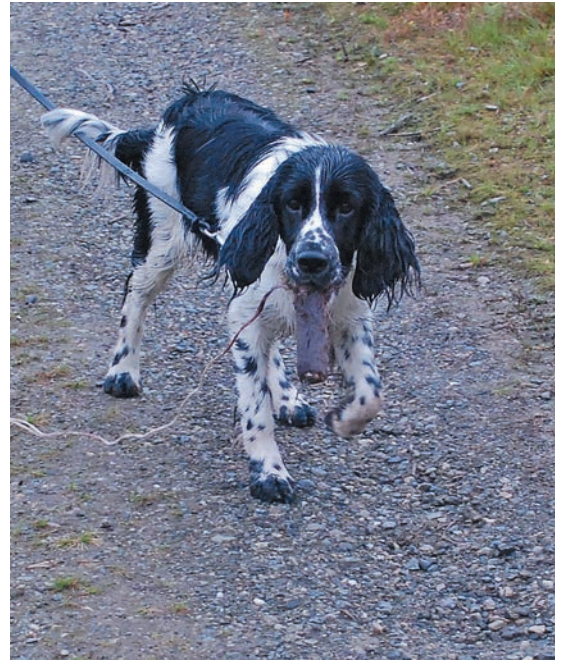
Tre forskjellige spanielraser, dvs to springere, en cocker og en amerikansk cocker - en grand danois og en dvergschnauzer med sine eiere var deltakere på dette kurset. Fredag kveld hadde vi som vanlig teori, lørdag var det praksis på klubbens område i Ausa og søndag kjørte vi opp til terrenget ved Altentjønna like ved Østrungen for mer praksis. Vi var heldige med været lørdag, men litt utpå søndag startet regnet og det var vel ingen av oss som var spesielt tørre da vi var ferdige med dagen – og det gjaldt selvfølgelig også vovsene.

Men alle hundene gjorde jobben sin og viste veldig gode evner for sporarbeid og samtlige hundeførerne jobbet godt med lina og la til rette slik at det ble vellykket resultat for alle – og ikke noe kan glede instruktøren Wenche R. Krogstad mer.

Søndag stilte Linda Lynum og flatcoated retriever Era opp og gikk demospor, dvs et konkurransespor jeg hadde lagt opp lørdag kveld. Og som vanlig var dette en lærerik og interessant opplevelse for kursdeltakerne.

Cocker Alvin utreder startgropa nøye mens matmor Ida Vikaune lar han ta den tiden han trenger.

Springer Bitten knekte koden på sitt siste spor og gikk fra A til B uten å løfte hodet. Og det var stor stas å bære skanken tilbake til bilen.

Inger Buljo belønner grand danois Tsogo for vel gjennomført sporarbeid.

Det er veldig viktig å ha gode rutiner ved påselinga, og Håvard Høyem holder Theo i ro mellom bena slik at han får festet sela skikkelig før start.

Lille Nada (dvergschnauzer) var ikke så mange måneder gammel og var nynappet i pelsen, men det var ikke noe hinder for at hun sporet både nøye og med stor interesse.

Nathalie og en svært konsentrert Santos

MH - 15. mai

Tekst - Wenche R. Krogstad / foto - Henrik Jensen

Beskrivere Øyvind Schjetne og Tommy Jørstad
Testleder Roar Olsen
Figuranter Tove Kaspersen, Leif Rønning og Torunn Kolberg

Schäferhund - Ingodds Jerrico
 Unni Moslet - Gjennomført

Cocker spaniel - Häljans Sidney Bristow
 Wenche R. Krogstad - Gjennomført

Jack russell terrier - Raja Av Rivillein
 Merethe Boneng og Trude Stene - Gjennomført

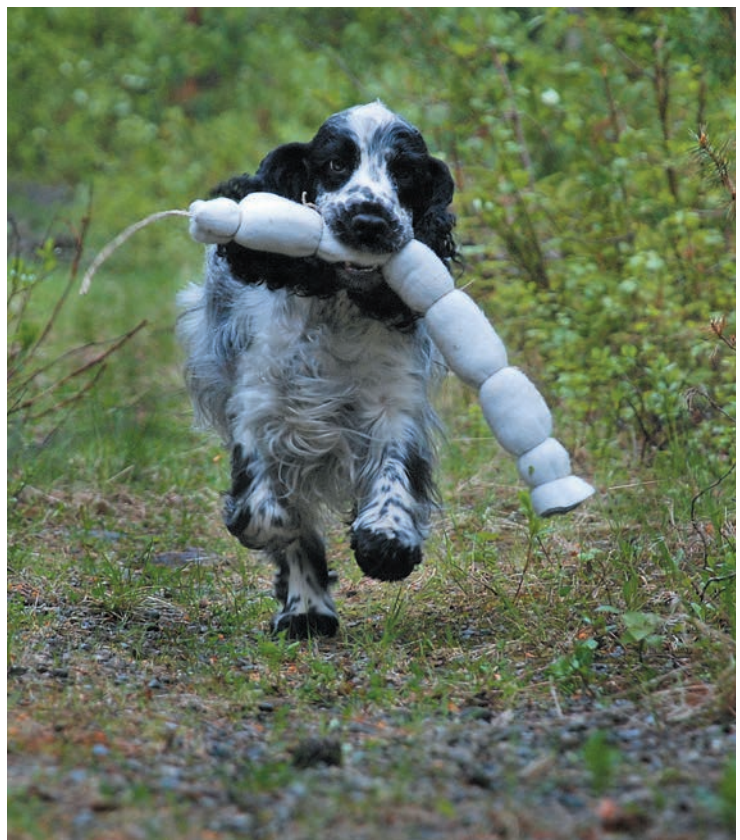
Belgisk fårehund - tervueren - Heierås Knerten
 Knut Arne Alstad og Merethe Boneng
 Gjennomført

Belgisk fårehund - tervueren - Heierås Kiron
 Linn C. W. Hågensen - Gjennomført

Belgisk fårehund - tervueren - Heierås Killer
 Line Garberg - Gjennomført

Belgisk fårehund - tervueren - Heierås Juster
 Thomas Karoliussen v/ Merethe Boneng
 Gjennomført

Schäferhund - Jakumos Sherry
 Anne Kirsti Aune - Gjennomført

Malin kommer stormende tilbake med "lilleharen".

Ottos vei til NM i blodspor

Tekst & foto - Kristin W. Kolåseter

Sporsesongen 2011 starta godt for Otto og meg. Første prøve i Meldal ga full uttelling, og en 1. pr m/ HP og prøvens tredje beste hund (avgjort etter alderen på hundene, der den yngste fikk første). Jeg var kjempeglad, for vi hadde jakta med han vinteren før og jeg var veldig spent på om dette fungerte. Når jeg tenker tilbake, så tror jeg at dette sporet er det beste vi har gjennomført noen gang. Følelsen etterpå var god, og jeg ble oppmuntret til å hive meg på årets NM. Hvorfor ikke? Jeg sendte søknaden samme kveld, for jeg hadde to første m/ HP fra året før, så jeg var kvalifisert.

Da den neste prøven, som Retriverklubben arrangerte, ga en ny 1. pr m/ HP, fikk jeg virkelig troa på at dette skulle vi da fikse.

Den tredje prøven vi deltok på dette året var i regi klubben min (STBK). Jeg var i overkant nervøs for denne prøven. Ting hadde gått veldig bra hittil, og jeg kjente at det var litt nerver ute å gikk.

Jeg trakk spor 3 og fikk Stig, min sportrener som sporlegger, og dommeren ble en jeg hadde krangla litt med på radioen ang. hundesaken i Malvik, som er den kommunen jeg bor i. Ja, her var det bare å koble ut omgivelsene og feste blikket i rompa på Otto.

Vi starta opp som vanlig. Alle rutiner ble fulgt, og vi var i gang. Han gikk helt supert og stødig som vanlig, men.....

- Kritikken ble som følger:

En hund som i dag utførte et meget godt sporarbeid fram til ferskspor. Prøven ble stoppet pga. bjefjing.

Vi så ingen spor på stedet og konkluderte med rådyr. Vi fikk senere på dagen høre at det var observert hare i nærheten av vårt spor, så det var vel den som hadde vert på ferde denne dagen. Sånn kan det gå, og har man brukt hunden på jakt kan man vel forvente at slike ting kan skje innimellom.

Otto og Kristin med storcert og CACIB i Drammen

Stig Kolåseter med Otto og 6-takkeren

Som Stig sa: Det er ikke bestandig resultatet som teller, men prosessen fram dit. Før vi ble brutt mente han vi hadde gått til en 1. pr m/ HP pluss, pluss, pluss - og det var godt å høre fra treneren sin.

13. august, Klubbmesterskap Selbu Trekk og Brukshundklubb.

Denne gangen var nervøsiteten borte. Vi fikk et flott spor lagt av Wenche og samme dommer som året før. Otto gikk som ei klokke, fikk vist et fint tapsarbeide og fant skanken uten problemer.

- Kritikk:

Meget bra sporstart i utmerket tempo. Ubetydelige tap, aldri mer enn 2-3 m. og så tilbake på sporet igjen. Konsentrasjon og vilje er topp. Utmerket arbeidsmåte. Helhetsinntrykk: Utmerket – 1. pr m/ HP.

Nå var optimismen tilbake igjen, og vi fortsatte å trene fram mot NM. Jeg la flere vanskelige spor, og fikk andre til å gjøre det samme. Jeg la en del spor på Forbordsfjellet for å etterligne NM-terrenget mest mulig. Takk til Anita som hjalp meg med et kjempespor der oppe. Otto gikk knakende godt og jobba som en helt på alle treningssporene.

Tida gikk, og fredag morgen 26. august la vi i veg til vårt første NM - spente og forventningsfulle. Lille var igjen hjemme med ei løpetid som var på topp. Otto var helt utkjørt av all oppvarmingen, så jeg håpet han kunne få kvila seg litt før det hele begynte på lørdag morgen. Jeg var veldig spent på om dette kom til å hemme ham i sporet. Vi var innom på besøk i Valsøfjorden før vi dro videre til Molde og så over fjorden til Ørskogfjellet.

Det var litt av et terreng som venta oss. Lange slakke fjellsider med myr/mose og stein. Barre en ting å si : Vakkert :) Jeg var glad vi hadde trena på Forbordsfjellet før vi dro.

Hytta derimot var det ingenting å rope hurra for. Det var den mest spartanske hytta jeg noen gang hadde bodd i. Heldigvis bodde jeg alene, og kunne legge sammen madrassene, for de tror jeg bare var

max 4cm tykke. Toaletter og dusj tror jeg ikke var forandret på siden 1960.

Da dagen kom var Otto daff og slapp. Jeg var veldig spent. Vi trakk samme dommer som Kjell og Ottos mamma Terna og fikk spor ved siden av hverandre. Det var Kjell glad for. Han hadde ikke kommet fram til sporstart med bobilen sin. Veien var så vanskelig at til og med jeg med min Landcruiser måtte kjøre på førstegiret og holde tunga rett i munnen for å komme fram og opp.

Før start lå Otto bare og sov, noe som er helt uvant med han. Det fantes ikke spor av gnist. Vi starta og det gikk faktisk bare rett fram etter første vinkel. Etter ei stund spurte dommeren om vi var på vei til Ålesund, og om jeg trodde Otto spora. Han hadde ikke vist noe tegn til å være av. Han hadde det samme draget i lina og nesa ned, så jeg hadde ikke en tjangs til å merke at vi var på ville veier. Prøven ble brutt. Kritikk:

Utmerket på start og tempo. Brytes av dommer da hunden ikke gir tegn til å gå tilbake på sporet. Premie 0. -

Dett var dett.

Årets NM var over for vår del. Kjell og Terna gikk til en førstepremie, så det var en liten trøst oppi det hele.

Jeg tror kanskje dette ble første og siste gangen jeg deltok på et NM, med mindre det arrangeres i Trondheim igjen. Da blir det i alle fall

ikke så langt å dra. Ramma omkring arrangementet sto heller ikke helt til forventningene. Jeg hadde sett for meg litt mere "pomp og prakt" på et NM, men dette var mer likt en middels sporprøve hvor som helst i landet. Tanken som slo meg, var at dette hadde vi i STBK fiksa bedre.

Mye fin natur og trivelige folk hjalp på helhetsinntrykket. Vi dro hjem etter en overnatting, og hoppa over gallamiddagen. Etterpå har jeg hørt at det ble en lang affære med ymse innslag. Jeg bøyer meg i støvet og gratulerer til Johanna med bronseplass. Den var meget velfortjent.

Årets høydepunkt for oss i år var nok plasseringa på Meldalsprøven, storcert med CACIB i Drammen og for ikke å glemme 6-takkeren som ble felt for Otto i november. Nå gjenstår bare en drevprøve. Blir det full klaff der, kan vi føye den til denne lista også.

- Heisann, her ringer telefonen og vi blir faktisk forespurt om et ettersøk på rådyr. Det høres spennende ut, så det sier jeg ja til. Da drar vi ut og omsetter trening til praksis.

I morgen skal vi på rådyrjakt. Livet går videre fordi om NM ikke ble vår greie.

Ønsker med dette alle sammen en riktig god jul og et godt nytt år.

Hilsen Kristin og Otto

På pallen i NM blodspår!

Tekst - Johanna Järnegren / foto - Henrik Jensen

Årets upplaga av NM i blodspår arrangerades av NRK avd. Sunnmøre och gick på Ørskogfjellet vid Ålesund den 27 augusti. Det var 33 ekipage som hade varit heldige vid trekningen och fick stålla till start.

Av dessa 33 hade vi två hundar med, NORD VCH N UCH SE U(u) CH Vildandens Humle af Tingcha "Remus" förd av Henrik Jensen, och NORD VCH NORD UCH Redadict Racing Rascal "Jing" som var förd av mig. Också med på turen, och egenutnämnd maskot var Jings dotter Inlicios 7th Heaven "Virpi".

Uppkörningen mot NM hade gått hellre labert. Jag var allt annat än nöjd med min och Jings prestationer på träningsspåren vi gick dagarna innan och var nästan i tanke på att låta Henrik och Remus få åka ensamma. Men som tur var så blev det inte så!

Tillsammans med bästa reseföljet i form av Elisabeth Stene och hennes båda toller som också skulle starta på NM, bar det av gårde mot Sunnmøre på fredagen. Ett obligatoriskt stopp på Oppdal för att fylla upp med all slags gott att äta och dricka och sedan ut på de vackra vägarna mot kusten. Omsider nådde vi fram till campingplatsen där vi hyrt en stor hytte med gott om plats till både två- och fyrbenta.

Lördagen troppade upp och det gjorde även vi för att få hundarna registrerade och chippen kontrollerad.

Samlingsplats var Fjellstova, en trevlig och väl lämpad plats med både servering och boende. När alla hundar var kontrollerade var det dags för trekning av spor och spänningen bland deltagarna var märkbar. Jag och Henrik drog spår

Sporlegger, dommere og Johanna forsøker å bli enige om hvor sporet starter.

för olika domare och på olika platser, så jag och Jing fick sitta på med en spårläggare för att komma ut till vårt spår. Då är det fint med en hund som får plats i famnen!

Det var generellt fina förhållanden ute i markerna och spårterrängen bestod huvudsakligen av myr med inslag av fjällbjörkpartier och ljung. Jing var först ut av våra hundar och gick ett bra spår med sin vanliga noggrannhet och i precis lagom tempo. Jag var helt klart nöjd vid spårslut och det verkade domaren också vara. Efter en stunds väntan i trevligt sällskap kom vi oss tillbaka till Fjellstova. Där var Henrik som inte var lika nöjd med Remus spår utan tyckte han hade varit lite ofokuserad och hög i näsan, inte alls som han brukar.

Därefter började en lång väntan. Men som regel är på stora viltspårprov är det en massa trevliga människor och praten går löst och fast om både det ena och det andra. Fram mot eftermiddagen när alla hundar kommit in och domarmötet var klart var det dags att ropa upp vilka hundar som skulle delta i finalen. Det var

inte helt utan nerver vi lyssnade när katalognummerna lästes upp och när Jings nummer var en av dem började pulsen verkligen att slå! Som en av fem ekipage kvalificerade vi oss alltså till finalen. Glädjen blev också större av att vår landslagskompis Roger och Elin från Selbu var bland de fem!

Själva finalspåren var lagda så att publiken kunde följa hela eller delar av spåren, vilket bidrog till god stämning och ett extra tryck på finaldeltagarna, i tillägg till redan spända nerver. Att det sedan kom ned en lös setter med tillhörande ägare mitt i Jings spår gjorde väl inte saken direkt bättre. Den ursprungliga tanken var att spåren skulle gås ett i taget så att alla kunde se, men som tur är insåg man att det skulle ta allt för lång tid och fler spår startade samtidigt. Varje finalspår dömdes av två domare. Jag stod och såg på första ekipagen ut, som dessvärre nollade och sedan var de att förbereda sig till start.

I denna settingen är jag glad för att jag har tävlat så mycket som jag gjort med Jing. Viltspår är bara en

liten del av det vi håller på med, vi har egentligen mest fokus på bruksspår, där går vi i klasse A. Jaktprov har vi också sysslat med en del och nu har vi också halkat in på lydigheten. Den erfarenheten vi har samlat på oss med att hantera nerver och tryck från publik gjorde att vi faktiskt mest koste oss och gick i vår egen "bubbla".

Jing gick ett suveränt finalspår. Som domaren senare uttyckte det "Hunden var aldrig ur spåret mer än hon var lång, bakbenen stod hela tiden kvar i spåret". Det var inte en miss som jag kunde se. Dock var det inga utmaningar i form av fågel eller annat vilt så hon fick inte möjlighet att verkligen visa hur väl hon hanterat sådant. Det enda var settern och ägarna som hade gått fram och tillbaka längs hela sista sträckan. Men jag var väldigt nöjd med både Jings och min prestation, så då fick vi se hur långt det räckte.

När vi senare på kvällen ankom festmiddagen (alla resultat delas ut efter middagen) visade det sig att två av finalekipagen hade varit ute och gått ytterligare ett spår var då domarna inte kunde bli eniga om placering. Därmed visste vi att det kom till att stå om tredje eller fjärde platsen (ett ekipage nollade ju dessvärre finalen). En liten nedtur måste jag erkänna, man har ju alltid hoppet om att man ska klara det helt till topps...

Tiden gick och vi väntade på att bägge "finalfinal" deltagarna skulle komma in från sina spår. Vi kunde faktiskt inte börja middagen förrän alla var samlade, och det tycker jag var väldigt bra. När de till slut kom, under stort jubel, var det dags att äta och hungriga det var vi.

Omsider var det dags för premieutdelning och det visade sig att majoriteten av hundarna hade gjort det väldigt bra. Remus hade fått ett 1:a pris liksom vårt resesällskap och tollervänner Emil och Lynx, härligt!

Så kom de till pallplaceringarna och stämningen tätnade, vad skulle det bli? När Jing så blev utropad som Nr 3 var jag väldigt glad och vi är otroligt stolta över vår fantastiska lilla hund! Hon fick ypperlig kritik för bägge spåren och jag är glad för att

Johanna och Jing på vei tilbake fra vellykket sporing.

F.v. Inger Handegård, Norgesmester Roger Aure og Johanna Järnegren

hon fick möjlighet att visa vad hon går för.

Här är Jings fina kritik från grundomgången av domare Roger Åsheim:

Tar an sporet i utmerket tempo. Sporer sikkert og rolig hele sporet. I andre vinkel ligger det ull fra et dødt lam. Markerer sårleie. Fører leser hunden som ei åpen bok! Går hunden av sporet så stopper fører momentant og de viser et fantastisk samarbeid. Sporet går gjennom mye vann og småbekk. 14 min.

Tusen tack till Henrik och Elisabeth för en härlig tur och stöd när det behövdes!

Jag vill också sända ett STORT GRATIS till Roger Aure & N VCH SE VCH NMB-11 Bergsidan Kira som blev Norsk mester 2011! Och även till Inger Handegård som blev Nr 2 med NORD VCH Desperados Rochelle och Elin Setseng med NUCH DUCH NVCh NV-04-05-07-08 NordV-06 WW-08 Trontoppens Avita som blev Nr 4!!

Och tack till NRK Sunnmøre för ett fantastiskt arrangemang!

MH - 18. september

Tekst - Marit Dahlhaug / foto - Wenche R. Krogstad

I september 2011 arrangerte klubben sin andre mentalbeskrivelse denne sommeren. Arrangementet ble holdt i skogen ved Ausa i et nydelig vær. Alle som bidro til arrangementet hadde gjort en kjempegod jobb, både figurantene og de som hadde satt opp løypa.

Beskriveren også denne gangen var Øyvind Juul Schjetne og Ola Valan.

Det var en veldig gøy og interessant dag med mange utfordringer for hundene. Det var flere ulike raser som deltok, deriblant boxer, toller, kelpie og jack russel terrier.

En mentalbeskrivelse er i hovedsak et godt avlsredskap, både på hunder som skal brukes i avl og for oppdrettere å se hvordan mentaliteten til kullene er. Dermed er det nyttig å gjennomføre en MH både for eiere og oppdrettere. Jeg tror mange blir overrasket over hundene sine, og hvordan de kan reagere helt annerledes enn hva man trodde på forhånd.

Jeg gikk med tolleren min Midas, og jeg ble overrasket av noen av hans reaksjoner og manglende reaksjoner.

Han var ikke så ivrig på lekelysten hvor han skulle løpe etter "kaninen" og gripe den. Han kom seg litt andre gangen, men han var ikke så gira på den som jeg trodde han ville være. Heller ikke på avstandslek var han spesielt interessert i figuranten. Han gikk bort for å lukte, men ville ikke leke.

På kjeledressen hadde jeg trodd at han skulle reagere kraftigere ved å løpe unna. Han gjorde unnamanøver uten å vende blikket bort, og viste noe trusselatferd ovenfor kjeledressen, men tilslutt gikk han bort til den.

Jeg ble veldig overrasket over hvordan han taklet skrammelet. Han løp kjapt vekk mer enn 5 meter, men gikk med en gang tilbake til skrammelet uten hjelp. Da var han helt ferdig med det.

Spøkelsene derimot, ble han ikke helt fortrolig med. Det var veldig skummelt, og han gjorde sitt ytterste for å jage de vekk. Her viste han trusselatferd over lengre tid, og hadde ingen planer om å gå bort til dem. Etter en lang stund med mye bjeffing så gikk jeg bort til dem. Når jeg hadde snakket med spøkelset og begynte å ta av spøkelseskostymet, kom han. Da først turde han å liste seg bort til det ene spøkelset. Da vi hadde gjort det turde han også å gå bort til det andre spøkelset og lukte på det.

Etter spøkelsene var det skudd. Vi skulle leke under det første skuddet, og han taklet det veldig godt. Han starter raskt med leken og leker aktivt. Avtagende

Tollerricc Dansing Moonwalk (Midas) hilser på spøkelset.

kontroll under lek/passivitet. Deretter uberørt, og fikk dermed gjennomført.

Det var en gøy opplevelse å få mentalbeskrivelsen, og jeg lærte litt mer om Midas' måte å reagere på. Det som var mest gledelig var hans gode evne til å av reagere. Jeg vil anbefale å gjennomgå en slik beskrivelse. Da har du litt mer kunnskap om hundens mentalitet og hvordan den reagerer i ulike situasjoner.

Beskrivere Ola Valan og Øyvind Juul Schjetne
Testleder Heidi Raaen / Torunn Kolberg
Figuranter Tove Kaspersen, Torunn Kolberg og Roar Olsen

Eng. springer spaniel - Show Them The Quantum of Solace - Borghild Birkenes - Gjennomført

Australsk kelpie - Chocolate Wrestler Linn Thevik - Gjennomført

Nova scotia duck tolling retr. - Tollerricc Dansing Moonwalk Marit Dahlhaug - Gjennomført

Hvit gjeterhund - Eiffel av White Rewyr Anne Nilsen - Gjennomført

Nova scotia duck tolling retr. - Tollerricc Dansing Moonshine Geir Kojedal - Gjennomført

Boxer - Bexmas Ivar - Grete Haugen - Gjennomført

Jack russell terrier - Heierås Kasper O. Østgård/G. Holmli - Brutt

Eng. springer spaniel - Coco Lines Vanilla Dream Anne Langerud - Brutt av eier

Testleder Heidi Raaen undersøker tilgjengeligheten til Coco Lines Vanilla Dream (Myrten)

Testleder Heidi Raaen og Linn Thevik leker med kelpien Chocolate Wrestler (Vegas)

Geir Kojedal og Tollericc Dansing Moonshine (Zenta) ved kjeledressen

Valpene blir store

Tekst & foto - Tone G. Larsen

For de av dere som fikk medlemsbladet forrige gang, så leste dere kanskje om cockerkullet til Hayley som kom til verden på dramatisk vis, men som vokste opp fint og fant egne hjem. Her er historien videre, om hvordan det har gått med valpene frem til de nå er ung-hunder på 15 mnd!

Hayley fikk 9 valper som vokste opp, 4 hannhunder og 5 tisper. Hjemme hos oss bor en av hannene og to av tispene, Noah og Hermine som var meningen skulle bli hos oss, og Lille-My, frøkna som kom tilbake til oss etter bare ei uke i sitt nye hjem. De andre hannhund-ene lever herlige hundeliv hos sine familier.

Brutus

Vi har passet Brutus en hel sommer og ble godt kjent med han mens familien hans var på ferie i hjemlandet USA, da han var liten var han tyren Ferdinand, ingen konflikter, spiste mest, var størst og en herlig kar, og det var morsomt å se at han enda var den samme gode gutten vår, bare litt tynnere fjortis. :-)

Birk bor i Trondheim så han treffer vi i ny og ne, en knakende kjekk herremann med flott pelskvalitet, er så morsomt å se at han holdes i korrekt klippet langpels selv om han er familiehund uten utstillingsplaner. Han er ofte med på hytta og familien er flink til å trene spor med han.

Alfonso bor utenfor Lillestrøm, og

Birk

han håper vi på å treffe under NKK Lillestrøm (som i skrivende stund er veldig snart).

Alfonso

Han har vi ikke hørt så mye fra, men rapportene i starten tydet på at han var en herlig familiehund og at alt gikk veldig fint. Hos oss var han godguttet med det strålende humøret og den evig logrende halen, i bloggen på hjemmesiden vår er det en liten filmsnutt av godguttet som trener utstillingstrav, og han logrer så halen holder på å ramle av! :-)

Av tispene så bor som sagt to hjemme hos oss, i tillegg bor ei tisper i Trondheim, Elle, hun har vært stilt ut både som valp og voksen, og har blitt BIM-valp et par ganger (slått av sin bror og sin onkel), i voksenklassen har hun fått Excellent.

Hun har en nydelig pels og vi gleder oss til å se henne i ringen når

Elle

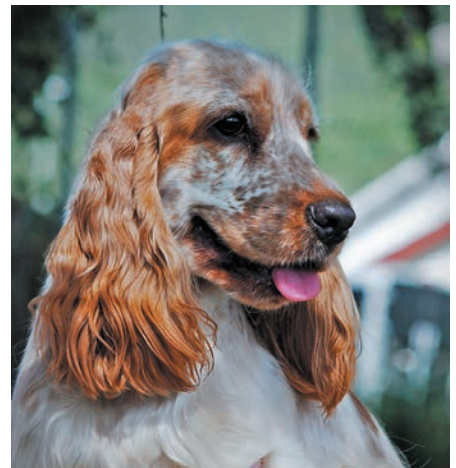
hun blir mer moden i kroppen sin. Nå har hun fått selskap hjemme av ei tisper fra Finland, Vilja, som vi deleier med Elles eier, og det går kjempefint! Hun har vært med på spanieltreff og testet ut bruksspor, det viste seg at det hadde hun talent til!

Chanel har reist helt til Østerrike, der hun bor sammen med flere cockere hos en familie som driver et lite oppdrett. De har vært flinke å stille

Chanel

henne ut, hun har blitt beste valp flere ganger, og hun fikk æren av å bli vårt oppdretts første champion, for ved 1-års alder ble hun Østerriksk Junior Champion! Vi håper på å treffe Chanel igjen på utstilling i det store utland.

Nemi

Nemi bor i Oslo og trenes i agility og blodspor, hun skal debutere i agilityringen i 2012, og ryktene sier hun er en ivrig frøken med masse fart, så vi er spente å høre hvordan det går med henne! Hun er ei lita tisper med masse egne meninger, hun bor sammen med en voksen cockergutt og de har det nok som plommen i egget hos matmor som er veterinærstudent.

Så over til bandittene som bor hjemme. Noah er en herlig godgutt som i valperingen ble BIR flere ganger, og plassert i gruppa. Han

Noah

er veldig engelsk av type, kort og kompakt, så han gjør det best for spesialister som kan rasen. Fra juniorklasse er han fullcertet til championatet, han fikk stor-CERT i Tromsø, og nå mangler han bare et lite CERT etter fylte 2 år. Han er et naturtalent til apportering, supersnill og en herlig hannhund, han er veldig glad i matmor og storkoser seg når han får kvalitetstid alene sammen med meg. :-)

Hermine er en liten tisper full av fart og har mange gode kvaliteter. Eksteriørt er hun stiligere enn sin bror og har slått han i BIR-BIM-konkurransen de to gangene hun ble stilt som valp, og ble plassert i gruppa begge gangene. Som junior er hun stilt bare to ganger på grunn av veldig lite pels, første gang ble hun nummer to i en stor juniorklasse med Excellent og flott kritikk for cockerspesialist, andre gang ble hun 3. beste tisper med stor-CERT på NKK Tromsø, for spanielspesialist!!

Så er det Lille-my, Mysan, Mysanpysan osv. (kjært barn har mange navn..). Hun flyttet til en herlig familie

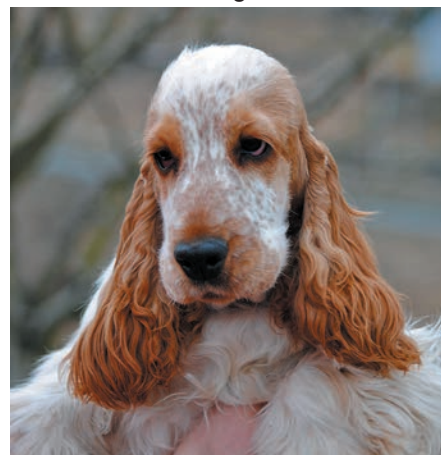
Hermine

da hun var 10 uker gammel, og bare ei uke senere fikk vi henne tilbake med en dødelig diagnose (magesykdom) fra deres veterinær. Hun var så frisk og fin i formen da jeg hentet henne, og hun var så glad for å se meg igjen, så det var med fryktelig tungt hjerte jeg dro til veterinæren for å avlive henne dagen etter at hun kom til oss. Heldigvis ville veterinæren vår sjekke henne selv før han avlivet henne, siden symptomene og diagnosen ikke passet helt sammen, og sjekken viste ingen tegn overheadet til diagnosen! Så han ville ikke avlive henne, ba oss kaste medisinen hennes og sendte oss hjem igjen med beskjed om å komme tilbake for ny sjekk om det skulle dukke opp noen symptomer.

Nå er hun 15 mnd. gammel og har *bank-i-bordet* enda ikke vist noen tegn på å være syk! Hun er bred og fin i kroppen, har en vakker pels

og et supersøtt hode. Hun kommer til å bli hos oss en stund til, før hun skal røntges og øyelyses, så skal hun muligens flytte hjem igjen, til sin opprinnelige familie, som i løpet av bare ei uke hadde rukket å bli like glad i vår Lille-My som det vi er (de passet henne en natt og en dag mens jeg var på utstilling der de bor, og de var fortsatt like glade i henne, og hun i dem).

Mamma-Hayley har etter valpekullet hatt en strålende utstillings-sesong, med CACIB, BIR og vinner av

Lille-My

gruppe 8 på NKK i Tromsø, BIR og vinner av gruppe 7+8 på Orkanger og Svensk Championat, CACIB og BIM i Sundsvall som høydepunkter! Pappa-Brutus leder i skrivende stund listen for Årets Cocker i Norge, bare NKK Lillestrøm igjen, men mye kan skje der med hele 56 påmeldte cockere!

Det vi håper mest på nå er at valpene våre fortsetter å utvikle seg positivt, at de holder seg friske og fine og at vi i neste nummer av NeaHund kanskje kan skrive om barnebarn av Hayley.. :-)

Photo: Ingunn Morseth

Noah og Hayley på utstilling i Orklahallen.

KM i bruksspor

Tekst - Wenche R. Krogstad

Første runde av årets bruksspor foregikk på grasåker. Her går pulje 1. Foto: Anita Fløan

Da det ble vedtatt å arrangere klubbmesterskap i pinnespor for første gang i 2005 var målsettinga klar – det skulle være et sosialt arrangement som passet for alle medlemmer uansett sporerfaring.

Og hvert år har vi i alle fall nådd målet om at hyggen og det sosiale har vært i sentrum. Kvaliteten på sporarbeidet har vært stigende blant deltakerne, og det er også veldig positivt. Men vi hadde selvfølgelig ønsket oss enda større oppslutning, for vi vet at det er utrolig mange gode sporhunder og ikke minst – hyggelige og sosiale medlemmer der ute :-)

Det er nok umulig å finne ei helg som passer for alle, men etter å ha flyttet fram årets KM ei uke fra oppsatt dato til søndag 16. oktober fikk vi med oss noen flere påmeldte. Dessverre ble en deltaker syk, så vi endte opp med 6 førere og 11 hunder.

Vi avviklet første del av mesterskapet på en grasåker ved Camp Eggen (rett ved Selbusjøen Hotell og Gjestegård). Her gikk 2 puljer på hhv 5 og 6 hunder parallellspor med 5 naturpinner. Resultatet her

Superfinale for Anita og Jubi. Her er det full fokus på sporet. Foto Wenche R. Krogstad

ble at 2 hunder fant alle pinnene, 3 hunder fant 4 pinner, 3 hunder fant 3 pinner, 2 hunder fant 2 pinner og 1 hund fant kun sluttpinne. Dermed måtte det bli en superfinale om 1. og 2. plass, og en superfinale om 3. plassen for de tre som hadde funnet 4 pinner. – Men først tok vi oss tid til å nyte deilig, nybakt pizza bestilt av Kjersti Zahl (prøveleder) og laget på Camp Eggen.

Superfinalene ble gjennomført i "vår egen" skog uti Ausa. Parallellspor nå

også, men med små apporter av forskjellig materiale; lær, dongeristoff, flatvebb, naturpinne og høvlet trelist. Linda og Era fant alle apportene, mens Anita og Jubi gikk over én, og dermed var vinneren og nr 2 klar. Av de 3 som tevlet om tredje plassen fant Tove og Lea alle 5, Wenche og Malin fant 4, og Berit og Jelly fant 3.

Grattis til Linda som ble Klubbmester for andre året på rad, men med Era denne gangen :-)

Linda og Era er også igang med superfinalen i skogen i Ausa. Nå gjelder det kampen om førsteplassen.
Foto Wenche R. Krogstad

2. superfinale går mellom 3 ekvipasjer. Hvem blir nr 3 på pallen? Her starter Berit m/ Jelly (nærmest), og Wenche m/ Malin. Foto Anita Fløan

Tove og Lea har spor 3 i 2. superfinale. Her har Lea funnet en apport. Foto Christina Moe

Klubbmester i bruksspor 2011, Linda Lynum med Era, t.v. nr 2 Anita Fløan med Jubi og t.h. nr 3 Tove Kaspersen med Lea.
Foto Wenche R. Krogstad

Valpekurs

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Klubben har arrangert 3 valpekurs i 2011, samtlige over 6 kvelder. Berit Storhaug og Wenche R.

Krogstad har vært instruktører på henholdsvis 1 og 2 kurs.

Tema har vært kontakt og fokus på fører, roligtrening, innlæring av sitt og dekk, gå pent i bånd, bevege seg på førers venstre side med kontakt, belønning og belønningsteknikk, timing av belønning, lek og lek som belønning. De har lært om innkalling og nysgjerrighetstrening, og innlæring av nei/forbudsord.

Vi har snakket om stell og handtering, valpens utviklingsperioder og hundens språk. Vi har også snakket om aktivisering og valpene har fått prøvd seg på nesearbeid som søk etter godbiter og spor.

Valpekurs 1 – start 2. mai

m/ instruktør Wenche R. Krogstad

- Turid Græsli m/ shiba Koda
- Kjersti Zahl m/ kromfohrländer Arja
- Else May Engen m/ golden retriever Kiran
- Christina Moe m/ schäferhund Odin

Valpekurs 2 – start 23. august

m/ instruktør Berit Storhaug

- Marina V. Solvang m/ doberman Liva
- Dag Terje Børseth m/ gordonsetter Hero
- Leif Roar Østerås m/ jämthund Jakko
- Gunnar Jarle Slind m/ svart elghund Santo
- Hege Lien m/ bordercollie Rasmus
- Morten Hoås m/ gordonsetter

Valpekurs 3 – start 25. oktober

m/ instruktør Wenche R. Krogstad

- Cathinka Ervik m/ jack russel terrier Tinka
- Morten Henriksen m/ schäferhund Arrox
- Steinar Lundberg m/ gordonsetter Scharm
- Tor Erik Tuset m/ finsk lapphund Zico
- Helen Guldset m/ strihåret dachs Anna
- Stig Kolåseter m/ strihåret vorstehhund Tyri

Bonus ved nysgjerrighetstrening er at man får en hund som holder god kontakt med fører når den er løs. Dag Terje Børseth og Hero.

Det er viktig at valpen også lærer seg å slappe av når den er i skogen. Tyri koser seg i fanget til matfar Stig Kolåseter.

Innkallingstrening i skogen – Stig Kolåseter holder Arrox mens matfar Morten Henriksen løper og gjemmer seg.

Nysgjerrighetstrening fungerer også på jämthunden Jakko, som er ivrig etter å se hva matfar Leif Roar Østerås har funnet nedi gresset.

Valpelek mellom
gordonsetter Scharm,
schäferhund Arrox og
stribhårsdachs Anna

"Hallois! Skal vi leke?"

"Puss på deg, Anna"

"Skal jeg hviske deg noe?"

*"Nei, jeg stikker! Bli ikkje noe action
med de to klinemusene der!"*

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Grunnkurs lydighet

Tekst & foto - Wenche R. Krogstad

Grunnkurs i lydighet med Wenche R. Krogstad som instruktør start 15. oktober med følgende deltakere:

- Elizabeth Hamsund m/ schäferhund Happy
- Else May Engen m/ golden retr. Kiran
- Reidar Nilsen m/ borderterrier Ivo
- Christina Moe m/ shäferhund Odin
- Sara Brynhildsen m/ finsk lapphund Lauri

Kursinnhold var kontakt, sitt, stå, dekk og innkalling. Vi har også jobbet med utgangsstilling og posisjon ved lineføring. Belønningsteknikk (godis og lek), timing og motivasjon var også viktige tema på kurset.

Kiran og Else May Engen

Happy og Elizabeth Hamsund

Sara Brynhildsen og Lauri

EKSTREM-SPORT - spor i blinde

Tekst & foto - Bodil Holm, mor Mi-Mio

Første periode av årets elgjakt. Kl. er 18:00 og familien er i ferd med å sette seg til middagsbordet. Telefonen ringer. Det er jaktlederen på ett av de 7 lagene som Siri og Tyr/Mi-Mio's Wig Wam (arkivbilde) har ettersøksavtale for.

Etter at laget hans og alle de som posterte hadde avsluttet for dagen og dratt hjem, hadde en av skyterne funnet ut at han skulle sette seg ved et innjorde "bare for å se" om det kom elg utpå for å spise raigras. Og det gjorde det. Påskutt okse, stod og spiste raigras på innjord i nærheten av skog, forsvant i lange byks. Da var spørsmålet; hadde han truffet mellom rumpa og skogen? Eller hadde han truffet dyret? Ute var været slik det har vært i 2 mndr – stabilt øsregn med kraftig vind.

En halv time senere møter Siri, i skogsantrekk, en spak og skyldbetyngt skytter. Skumring og overskyet himmel gjorde det vanskelig å se skuddstedet - ikke noe blod eller hår å finne. Skytteren fortalte

at han hadde prøvd å lete med egen elghund i området, men den var vanskelig å lese.

Tyr fikk jobben med sporoppsøk, da skytter ikke kunne si akkurat hvor oksen hadde stått. Det var ikke de beste forutsetninger å starte med da det hadde vært en del tråkk på forhånd. Ekvipasjen fant likevel tydelige tråkk mot inngangen til skogen. Tyr tok opp et spor med store klover. I lyset av hodelyktene snublet hundefører og skytter seg fram i terrenget – over bekker og diverse kupert underlag. Tyr drog på og var SÅ bestemt. I 2 timer fikk han lede an, men da tok Siri avgjørelsen om at det var nytteløst å gå videre, bl.a. fordi det var umulig for noen å postere i mørket og elgen kunne gå på uante lengder. Videre søk ble utsatt til neste morgen og beskjed om hendelsen ble gitt til nabovaldene, som da kunne bistå.

De tok opp søket neste dag på samme sted. Tyr valgte samme sporretning. Poster var satt ut rundt omkring. Bekken hadde blitt elv i løpet av regn-natta, noe som var størst problem for de tobente. Med jevne mellomrom såg de elgsporet med store klover, en av dem en veldig sprikende klov. De gikk seg på en elgseng som Tyr undersøkte

grundig og det var et godt tegn for ettersøket.

Etter ca 2 timers jobbing begynte Tyr å bli "giraff i framparten" – veldig ivrig og han skiftet til overvær-stilling. 1 minutt senere smalt det kraftig med ekko i skogen. Tyr kunne gå frem til en 13-spirs okse. Gårsdagens skadeskudd ble inispisert og kula funnet i bogen. Skytteren kunne bekrefte at elgen hadde haltet skikkelig i fronten der den kom. Også den sprikende kloven var lett å se.

Noen dager senere

– kl er ca 18:00, Siri har begynt på middagen. Da telefonen ringer skjønner hun at det blir med de bitene hun har fått i seg. Uheldigvis samme jaktleder som sist er i andre enden. Samme historie. Samme stabile værforhold, bare litt mindre lys enn for 5 dager siden! Samme usikre angivelse av skuddsted og fluktrute som sist og Tyr fikk gå sporoppsøk. Og hva hadde regnet bort i løpet av natta? Ut fra jegerens beskrivelse virket dyret sprekt – det hadde falt sammen, men etter en kort stund spurtet til skogs i retning fjellet. (teorien er at dyret ble truffet øverst i ryggtaggende med akutt lammelse, men så kommet til seg selv). Tyr fant blod og sporet i ca 1

½ time, sikker i sin sak, men det var umulig for Siri og skytter å se noe som helst. Pga bekmørket, vanskelig underlag å bevege seg på og at det var helt umulig å se eventuelle sportegn, bestemte Siri at de måtte avslutte. Da var kl ca 20:00 og det bar rett til fjells. Dyret var sannsynligvis i livet ettersom de ikke hadde funnet det ennå.

Et lite problem var at neste morgen begynte pausen i elgjakta, noe som bød på problemer i fht å skaffe nok poster, og nabo jaktlaget var ikke tilgjengelig. Med litt rundspørring ble det skaffet 2 skyttere som hjalp til i skogen. Tyr tok opp springen ved samme sted som kvelden før og ville gå samme ruten, men det var ingen synlige sportegn eller skadeteegn å finne (noe som visst er vanlig ved den typen treff). Elgen kunne løpt langt!!

Ettersøksfølget gav opp etter ca 2 timers gange. Da hadde Siri og den erfarne jegeren som gikk bak, diskutert situasjonen. Vilt-nemnda gav også i ettertid en moralsk støtte til hundefører; de hadde ikke en sjanse på dette dyret! Siri hadde gått seg både varm og blaut, og måtte nå hjem å skifte før hun drog på dommeroppdrag ved et klubbmesterskap i blodspor.

Periode 2 av elgjakta

og det er torsdag kveld. Siri hadde gitt tydelig beskjed om at hun ikke var tilgjengelig for ettersøk på følgende fredag pga privat arrangement. Men telefonen ringer kl 18:30, nå fra et annet jaktlag. De har samme historie, men til forskjell er det ingen av dem som har trasket og rotet rundt ved skadestedet med egen hund og overdreven god tro på seg selv. Jaktlaget hadde tatt kvelden, men en jeger med "høy temp" hadde satt seg for å se om det kom elg ut fra skogen i skumringen. Da ku og tvillinger dukket frem, skjøt han den ene kalven og prøvde seg på den andre, men den siste forsvant med moren.

Skytteren hadde begynt å vomme ut den drepte kalven på åkeren da Tyr ankom, og den duften gjorde det ikke lettere for han å fokusere på sporoppsøk. Siri lot han få avklare slaktet først.

Tyr var supermotivert for å ta opp ferskspor og la i vei i oppover bakke!! Da var kanskje ikke dyret så hardt skadet? For å dobbelsjekke Tyr's teori, svingte Siri han med seg en runde nedover i området, men Tyr ville bare oppover. Etter en stund kom de over 2 liggeplasser, men ellers var det lite sportegn å se i mørket. Til all forvirring så ladet batteriet i hodelykta ut til skytteren som gikk bak. Siri kjente at det

ble litt ekstra motstand i sporlina i bakerste ende, og da hun i all hast snudde seg for å se hva den satt fast i, skimtet hun skytteren som hadde surret handa godt fast i lina for å henge med dem på ferden - hvis de nå skulle gå seg bort, så gjorde de det i samlet tropp. Tyr ville gå!!!! så de snublet seg i vei i 2 timer til ved å navigere etter månen, som de visste hvor sto da de gikk ut.

Konklusjonen ble at dyret ikke var hardt skadd, da vil de sannsynligvis ha funnet det.

Etter årets noe vanskelige søksforutsetninger, vurderer Siri at Tyr kanskje skal få være mer fuglehund neste sesong.

God Jul

ønskes fra Bente Storli og Siri Skjerve i Steinkjer, med vår "gudflokk"

ULL / NO SE VCH

Mi-Mio's Remember Me, 2 år
har på noen uker gått til sin første HP,
oppnådd dobbeltchampionat på spor,
og bestått jaktanleggsprøve.
Trener også lydighet.

FRØYA / NO VCH

Markhyttens Dream O'Zilk, 9 år
fikk HP på blodspørprøve og
hun ble vår NM-deltager i år.
Et naturlalent som løshund på elgjakt.

TYR / NO SE VCH

Mi-Mio's Wig Wam, 5 år
har i 2011 vært
prøvevinner og 2.-vinner
m/HP på spor, hver gang
med opptil 30 startende.
Har bidratt som
ettersøkshund for
flere jaktlag og bl.a. funnet
igjen en påskutt
13-spiring på dag 2 i søket.

Ting går ikke alltid som planlagt.....

Tekst - Vanja Sliwa

Det var 16.mai, deilig vår, og jeg tok den daglige turen for å levere barna i skole og barnehage. Siden den ene tispene vår hadde løpetid, fikk hann-hunden vår Anderz (da 13 mnd gammel) sove sammen med oss på natten.

Søvndrunken og sløv var han da jeg ba ham om å gå og legge seg på stua da jeg skulle kjøre med ungene. Tispene som lå og sov bak grinden inn til kjøkkenet ofret han ikke et eneste blick – og de var like uinteresserte i ham. Ubekymret satt jeg meg i bilen og gjorde unna leveringene.

På vei hjem var det noe som skurret i bakhodet, noe jeg ikke helt fikk tak på... Følelsen økte da jeg parkerte i gårdsplassen og begynte å gå mot inngangsdøren. Fikk låst meg inn, og da jeg kom inn på stua var det helt stille, uvanlig stille... Ingen Anderz kom og møtte meg – hvor var han?

På kjøkkenet var det fortsatt stille og rolig. At det manglet en hund der inne, tenkte jeg ikke over. Gikk videre inn på stua, og da jeg tittet bak spisegruppen vår – fikk jeg nesten sjokk!! Der befant det seg to stk hunder - som nylig hadde parett seg, og som nå hang sammen... Det var ingenting jeg kunne gjøre... At vi hadde en tjuvparing var en ting, det "verste" var at den høyløpske tispene var vår ren-avlete jaktsspringer tispene, og hannhunden en tradisjonell springer, slik som våre øvrige hunder. Altså ingen kombinasjon som vanligvis gjøres... Uff, uff, uff, dette var ikke bra, slettes ikke bra...

Vi tenkte på hvilke alternativer vi hadde – og abortsprøyte var nok det vi kjente mest for. Men det har også sine negative sider – i verste fall kan det ende med livmorbetenelse og en sterilisert tispene. Siden Vilja ikke hadde hatt valper fra før, og vi ønsket å avle på henne i framtiden, bestemte vi oss for å vente og se om hun var drektig, og evt la henne få valpene. Og selvfølgelig var hun drektig... Den 19. juli nedkom Vilja med 5 store og velskapt valper, 3 hanner og 2 tisper. Vi hadde bare 1 valp tinget, markedet føltes helt dødt... Enda stresset vi ikke noe over den manglende interessen hos potensielle valpekjøpere, men da valpene var 6 uker gamle og vi fortsatt ikke hadde flere tinget, begynte det å føles litt tungt...

Årsaken til at denne kombinasjonen ikke ble ansett å være helt "stueren" er at i jaktmiljøet ble nok hannhunden ansett til å trekke ned kvaliteten på de jaktlige egenskapene tispene er avlet mot. Og i utstillingsmiljøet var kombinasjonen uinteressant da valpenes mor helt mangler rasetype og avviker mye fra rasestandarden. Så sånn sett kan man si at valpene ikke ville bli verken "fugl eller fisk". Eller man kunne også se det slik at disse valpene kunne

få en unik kombinasjon av supre jaktegenskaper og et rasetypisk utseende – i en og samme hund. Heldigvis viste det seg å finnes flere der ute som hadde troen på denne "blandingen" – og etter hvert som valpene nærmet seg 3 måneders alder, var alle levert til riktig gode hjem. Og det merkeligste av alt, er at etter valpene passerte 3 måneder og "ryktet" om kullet hadde fått spredd seg, har vi fått flere henvendelser fra flotte folk som ønsket seg valp fra nettopp en slik kombinasjon!

Den ene tispene ble det Selbygg av, og hun lever nå et aktivt og givende liv sammen med Stig Meier Berg.

*Livet er forunderlig - Mia 6 uker gammel.
Foto Wenche R. Krogstad*

Målet er utdanning innen spesialsøk, og vi koser oss veldig med å følge utviklingen til denne lovende ekvipasjen!

En av hannhundene flyttet til Stavanger, til Tor Magne Gramstad, som pr dags dato sitter som leder i Norsk Spaniel Klub. Her er målet jakttrening, både med tanke på jaktprøver og praktisk jakt.

Det gleder oss stort at valpene er hos målrettede og dyktige eiere – og vi har ikke angret en dag på at vi lot dette kullet komme til verden!

De beste resultatene for Kennel Winton i 2011!

Norsk Spaniel Klub's årlige Hovedutstilling:
NO SE UCH Winton The Winner Takes It All
– BEST IN SHOW

Svensk Kennel Klub utstilling i Norrköping 4/6-11
NO SE UCH Winton The Winner Takes It All – BIR & BIG-2

2 dagers blodsporprøve i Åfjord 11-12/6-11
NO VCH Winton Dancing In The Moonlight – 2 x 1.pr m/HP
og helgens beste hund sammenlagt!

**World Dog Show Paris 2011:
Winton Man In Motion (Anderz)
JUNIOR VERDENS VINNER 2011**

Kongsberg Hundeklubb 13/11-11
Winton The Motion Picture – BIR, BIG, BIS-3 blant ca 1100
hunder!

Våre nye championer i år:

Winton Moondance, eid av Hege og Vidar Sagmyr:
Nordisk Utstillingschampion – er blitt champion i Norge, Sverige og Danmark i løpet av året.

Winton Dancing In The Moonlight, eid av Hilde Kolstad:
Norsk Viltspor Champion

Winton Brown Eyed Girl, eid av Hege og Vidar Sagmyr:
Nordisk Utstillingschampion – er blitt champion i Sverige og Danmark i løpet av året.

Winton The Winner Takes It All, eid av Erik Samdal:
Norsk og Svensk Utstillingschampion

Winton That's Me, eid av Vanja Sliwa og Dag Hassel:
Norsk og Svensk Utstillingschampion

Den 30. september
mistet vi får høyt elskede Zelina
Ch Winton That's Me
etter kort tids sykdom.
Noen hunder er bare for
gode til å vare...

Hilsen
Vanja & Dag på Kennel Winton

To gode venner!

Vår golden retriever datter Kiran
er ei glad jente med en avslappa og
hengslete holdning til livet.

Vårt buhund-barnebarn Storm er en glad gutt
som strutter av iver og engasjement.

Men begge liker å følge med på hva som
skjer og hvem som kommer.

Jeg synes vi kan se det på dem, sjøl bakfra...?

Med vennlig hilsen
Else May Engen

Ausa - klubbens framtidige ELDORADO!

Tekst - Stig Meier Berg

- foto Wenche R. Krogstad

1. juni var det klart

Jeg kunne på vegne av klubben undertegne en 10-års leieavtale for et nesten 40 da stort skogsområde like ved det kommunale industriområdet i Ausa. Etter 29 år med diverse tilholdssteder - de 10 siste på Selbutunet golfpark - blir det nå 10 nye år med "egen skog" og forhåpentligvis treningsbaner og et lite "krypinn" - dersom årsmøtet gir styret de nødvendig fullmakter framover.

Slik så det ut!

Området i Ausa består av 2 skogsområder - for det meste med mosebunn - delt av en adkomst og gjennomgangsvei. I tillegg er det 1 større slette med gress hvor bjørk og andre løvtrær var i ferd med å gro inn mot midten.

Det andre sletteområdet minnet flere plasser mer om "Urskog". Noen steder vokste store trær vannrett og innfiltret i hverandre, etter en gang å ha blitt lagt ned under vekta av tung våt snø - og ikke maktet å reise seg igjen. Her hadde også bringebærbusker, tistel og annen "dritt" hatt gode levekår i mange år - så nå var det bokstavelig talt bare å brette opp skjorteermene!

I løpet av juni og juli ble det gjennomført 14 dugnader på kveldstid, med 2 til 10 deltakere hver kveld.

Her ble det lagt vekt på:

- Felling av trær og rydding av småskog
- Samling av kvist og greiner i store hauger
- Samling av vedstranger for videre flytting med traktor

De mest utålmodige av oss så raskt muligheten for å få satt opp en midlertidig agilitybane (18 x 30 m) på en del av området som var ment som parkeringsplass. Som tenkt så gjort. I løpet av en kveld var området klipt i flere omganger samtidig som vilgjerdet med vår gamle port fra Selbutunet ble montert - og vips så var også agilityutstyret på plass. Med ett fikk vi en god følelse av å være etablert.....

Deretter var det de større maskinene sin tur

- Alle greiner og kvister ble kuttet opp til flis vha en fliskutter
- Veden ble kjørt sammen og lagt opp i 2 store dunger i hht. avtale med grunneier. Her ble det bl.a. brukt traktor med kran og vogn.

Først nå var det mulig å se for seg hvordan områdene ville bli på sikt. "Slettene våre" hadde begynt å ta form, men selve underlaget med stubber og uønskede vekster hadde ikke fått "ansiktsløftningen" som var planlagt. Dette skyldtes at "vår" maskinentreprenør, som skulle gjøre jobben før fellesferien, plutselig ikke fikk frigjort sin "15-tonners" gravemaskin med belter.

Etter flere purringer ble vi lovet at maskina skulle komme i august, men mens vi ventet kom derimot FLOMMEN. Den gjorde såpass mye ugang at mye lokal infrastruktur ble ødelagt. Maskina ble derfor booket av tidligere Trondheim E-verk på ubestemt tid – og vi måtte selvfølgelig vente..... - helt til november. Da tok det kun 2 dager før jobben var gjort.

Dvs. at baneområdene ble klargjort for ny bearbeiding og tilsåing med sportsgress i løpet av våren. Så alt i alt må det vel sies at vi har kommet i mål på den 1. etappen - takket være en høst fri for tele og snø.

Veien videre

Neste år vil bli hektisk med opplegg av strøm og lys, tilsåing, inngjerding - og ikke minst etablering av WC, lagermuligheter og oppholdsrom.

Klubbens dugnadsånd

Dugnadsinnsats måles gjerne i resultater og produkt. For oss som står ansvarlig for å gjennomføre et vedtak på klubbens årsmøte, handler det også om å prioritere bruk av egen tid på prosjekt som gagnar fellesskapet i klubben.

Ansvarsfølelse og dugnadsånd bør uansett ikke være begrenset til noen få personer. Vi håper derfor at flere kan trø til neste år - slik at Ausa virkelig kan bli STBK's nye ELDORADO i de neste årene.

2011 – Ett fantastiskt år för kennel Inlicio!

Under året har det kommit in en massa flotta resultat både från kennelns egna hundar och från våra "valpar" ute i stora världen!

N VCH SE VCH FI VCH NORD VCH SE U(u)CH N UCH FI CH NORD CH Reda-dict Racing Rascal "Jing" har under året plockat inte mindre än fyra utställningschampionat och två viltspårchampionat! Hon blev Nr. 3 på årets NM i viltspår och hon har fått upprykk till och godkänt i klasse A i bruksspår! Lydighetskarriären blev nyss inledd och på en vecka hade hon opprykk till klasse 3 med mycket fina poäng (196 resp. 194 av 200). En start i klasse 3 har hunnits med med ett 3:e pris som resultat.

N VCH SE VCH FI VCH NORD VCH N UCH SE U(u)CH Vildandens Humle af Tingcha "Remus" har även han uppnått två viltspårchampionat när han dessutom vann vinnarklassen i Finland! Han har startat sex ordinarie viltspårprov hemma i Norge fått 1:a pris på alla, fyra HP och fyra pallplaceringar! Både han och Jing deltog också i Norsk Retrieverklubbs viltspårlandslag som tävlade i Nordiske lagmesterskapen i Sverige.

Inlicios 7th Heaven "Virpi" är yngsteman i huset och hon inledde sin utställningskarriär med dunder och brak när hon som 9 mån gammal på NRK Fosens utställning på Verdal i maj blev intet mindre än Best In Show!! Två cert och

Jing, Virpi och Remus

två BIR tog hon dessutom med sig den helgen! Hon har också fått godkänd Kvalifiseringspröve och får därmed starta på jaktprov och ett 1:a pris i Lkl 1. I viltspåret har hon tagit tre 1:a pris varav det sista med HP. Hon har också varit med på workingtest med fint resultat (85/100p).

Virpis kullsyskon, och vår första kull har också visat framfartarna där ytterligare två har startat WT med fina poäng, två har 1:a pris i Lkl 1, en är C-godkänd redningshund, en har godkänt kvalifiseringspröve, en har också tagit hem två

norska cert och alla har minst Excellent på utställning! Och viktigast av allt, de är alla friska och trevliga unga hundar!

2011 blir svårt att slå, men vi ska göra vårt bästa även för 2012! Då hoppas vi få vår nästa valpkull efter Jing och en fantastisk hane! Virpi ska debutera inom både det ena och andra och Remus ska fortsätta visa vad han går för i spåret!

En riktigt God Jul önskar vi er alla!
Johanna & Henrik
Remus, Jing & Virpi
www.inlicio.com

FELLESDEKK med Eline, Spike og Vegas - foto Linn Thevik

Innlæring av "slipp-kommandoen"

Tekst & foto - Christina Moe

Altså, grunnregelen er at hunden skal lære at når den slipper får den noe **BEDRE enn det den mistet når den slapp. Og det er ikke alltid at godbiter er like interessante som leken/pinnen/det daue lemenet de har i kjeften.**

Det jeg startet med var rett og slett kongler. Brukte kun belønningsord/klikker et par ganger i starten så hunden skulle vite hva ordet betyr.

Start med å gi den en uinteressant leke. Si slipp, vent til den slipper og deretter enten gi godbit eller en MYE bedre leke. Trenger ikke bruke mye tid på dette. Et par ganger holder.

Så over til hovedøvelsen:

Jeg brukte kongler til dette. Grunnen er at de ikke er ekstremt morsomme og holde på, OG at det er mange som ser akkurat likedan ut. Plukk opp en fire-fem kongler. Start med å kaste ei kongle langs bakken til hunden, hunden jager og fanger, og når den har den, vis den at du har ei ny kongle og si "slipp". Vent til den slipper og med en gang den gjør det, kast den nye kongla. (Her kan du klikke/bruke belønningsord først om du ønsker, men det er ikke et 'must'.

Selv foretrekker jeg og ikke bruke klikker/belønningsord her ettersom at hunden da kan forvente en godbit og det tar fokusen av den nye kongla som blir kastet som belønning.) Repeter dette flere ganger. Gjør det gjerne ekstra spennende ved å late som du kaster i en retning for å deretter kaste i en annen.

Som sagt, grunnen til at jeg brukte kongler og ikke identiske baller (som mange bruker) er at de er ikke fullt så morsomme og holde på. Det eneste som er morsomt med dem er når de flyr avgårde langs

bakken. Og det er det bare DU som får dem til å gjøre. Og hunden lærer ganske fort at du bare kaster en ny etter den har sluppet den gamle. Baller derimot er det enkelte hunder som ELSKER og de kan være morsomme å tygge på/leke med.

Når dette sitter ganske godt kan man ta det videre til bedre leker. Favoritt leken til hunden min er en Kong frisbee. Den kan han

Odin i full jakt etter frisbee'n sin.

løpe rundt med og bare kose seg! Gnage på og filleriste. Men allikevel slipper han ALLTID når jeg sier det, selv om han løper i sprint fart slipper han den i farta når jeg sier "slipp". Dette er fordi han VET at om han slipper den mister han den ikke. Men at den flyr avgårde så han kan jage igjen, ELLER vi tar en drakamp.

Når du øver på dette, ikke si slipp når det ser ut som hunden har det veldig morsomt med leken, vent til det ser ut som den kjeder seg litt (går rolig med leken i munnen, eller har øyekontakt med deg.) Da har kommandoen større sjanse for å lykkes og jo flere ganger det lykkes, desto mer innarbeides det til en automatisk handling fra hundens side og lystre når den får kommandoen.

Og sist men ikke minst, ALDRI jag hunden for å få tak i leken dens, eller dra det ut av munnen, for dette i seg selv kan være en aldeles ypperlig belønning og hunden synes det er kjempemorsomt å bli jaget! Om hunden holder fast på

leken etter du har tatt tak, ta heller et tak i halsbåndet, slipp leken og vent rolig til hunden slipper av seg selv. Om du har sagt "slipp", skal ikke noe morsomt hende før den har sluppet.

Noen spør kanskje da, "Ja, men enn om vi er i skogen og hunden plukker opp et dødt lemen, jeg har da ikke noe bedre enn det og belønne med da!" Nei, men det trenger du ikke heller. Ros og gå videre. Hunden glemmer fort nok det den plukket opp for en stund siden. Det viktigste er at du avverget en potensiell pestbefengt lunsj.

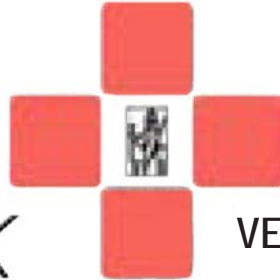
Husk og fortsette og øve på dette selv når kommandoen sitter godt og ikke bare når hunden har noe den ikke bør ha, for da slipper man risikoen at hunden assosierer denne kommandoen med at den mister et gode.

Ingen tvil om at frisbee'n har svært høy verdi for Odin!

STJØRDAL
DYREKLINIKK

SMÅDYRKLINIKK
GODKJENT AV
DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

Sandgata 5, 7500 Stjørdal

Hos oss finner
du 5 veterinærer
med hvert sitt spesialområde
og 7 dyrekjære assistenter
som alle ønsker å ta
best mulig vare på
deg og ditt kjæledyr!

Les mer om oss på:
Facebook
bloggen og
hjemmesiden vår!

---

www.stjordal-dyreklinikk.no
www.facebook.com/stjordaldyreklinikk
www.stjordaldyreklinikk.wordpress.com

Ring for time - 74 84 00 90
Mandag og torsdag 08.00 - 18.00
Tirsdag, onsdag og fredag 08.00 - 16.00

E-post: resepsjon@stjordal-dyreklinikk.no / fax 74 84 00 99